

#34 mai - iunie 2011

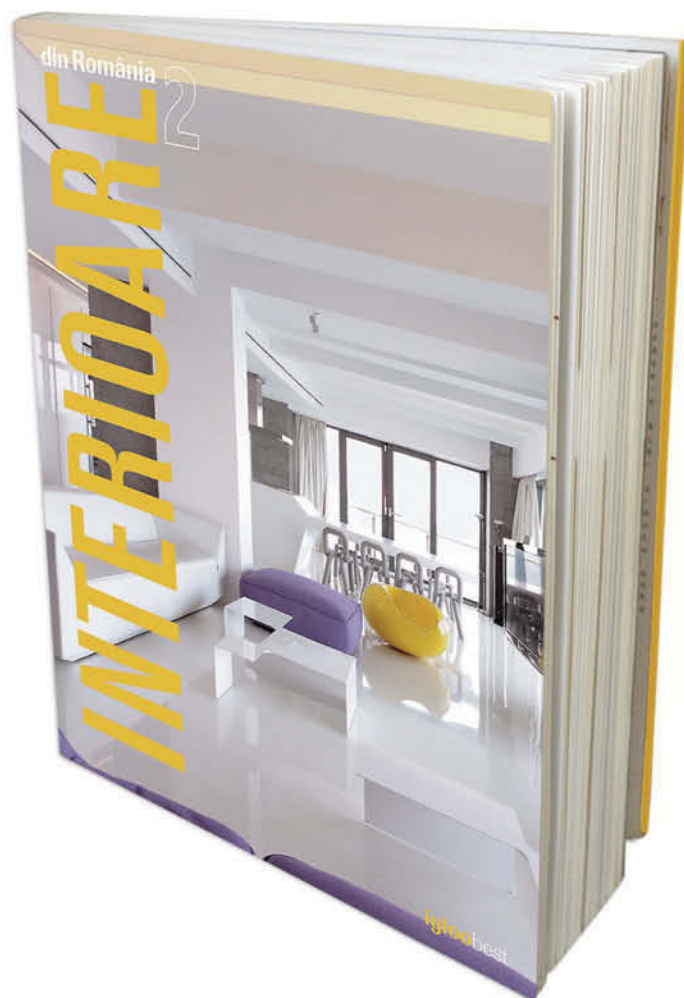
ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

Anuala de Arhitectură București 2011 | Concurs Livada Poștei Brașov | Orașul și natura la Cité Chaillot

un nou album **igloobest**
din **mai** în librării și pe www.igloo.ro

AGENDA OAR

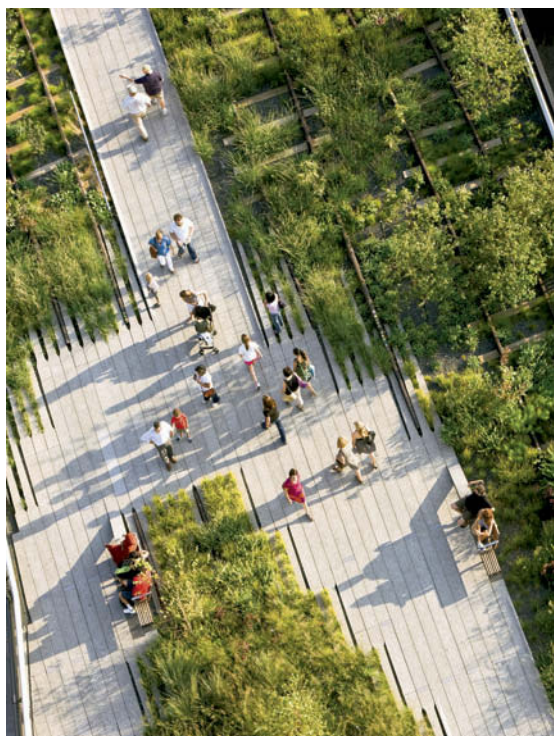
- Comisia Tehnică a Primăriei București 04
- Colegiul Director OAR București. Câteva întrebări fără răspuns 14
- Comisia de Disciplină OAR București. Arhitectul de interior și dreptul său de semnătură 16
- Diametrala Buzești – Rahovei. Un exercițiu urban fără viitor 18
- Anuala de Arhitectură București 2011. Programul evenimentelor 22
- Rezultatele concursului pentru reamenajarea parcului din Livada Poștei, Brașov 24

EVENIMENTE INTERNE

- Atelierele Deschise de Arhitectură 2010-2011 26
- Reabilitarea mansardei UAUIM 28
- Urban report #1. Poetica tranziției în derulare. Modernitate/antimodernitate 32

EVENIMENTE EXTERNE

- RIBA International Awards 36
- Orașul și natura se întâlnesc la Cité Chaillot 38

High Line, New York
Foto: © Cité Chaillot, www.citechaillot.fr

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mihai Ene, arh. Alexandru Nicolae Panaitescu,
arh. Mario Kuibus, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Emil Ivănescu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactori:

Viorica Buică
Anca Rotar
Reka Țugui

Grafică:

Cătălin Artenie

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale. În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”. Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Ședințele Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului a Primăriei Municipiului București

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului, în noua sa formulă. Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

23 martie

Ședința CTUAT a Primăriei Municipiului București din 23 martie 2011. Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Casandra Roșu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au fost prezenți Elena Boghină, Serviciul Circulație, și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

1. PUZ Străpungere Bd. Nicolae Grigorescu – Splai Dudescu, S.3 și S.4 / proiectant SC ARHIPOLIS SRL, URB RUR SILVIA MEDRIHAN

Bulevardul a avut un PUZ aprobat cu traseu prin Bd. Ressu și Str. Pallady, dar acest PUZ a fost oprit. Se preia, însă, din această documentație, profilul de 3 benzi pe sens cu zona centrală verde și care poate deveni spațiu pentru tramvai, descriind o spină de cca. 13 m. Pe o distanță de cca. 400 m, care are ca punct de maxim interes și de intervenție axul râului Dâmbovița, se desfășoară podul (cca. 200 m de fiecare parte), care are de recuperat până la întâlnirea cu râul o diferență de nivel de 7 m. Au fost gândite bretele colectoare și o serie de alte bretele care vor trece prin partea de spate a loturilor, ca și un număr de drumuri ocolitoare. Pentru fiecare UTR au fost accentuate edificabilele de la marginea aliniamentului, cu retrageri de jur-împrejur. Indicatorii urbanistici sunt preluați din PUG sau din PUZ al S3, ultimul neaprobat. Pe zona verde „funcționează” o interdicție suplimentară de construire datorită stâlpilor de tensiune care dublează spațiul verde. Pentru tot traseul, se mai afirmă în încheierea prezentării, profilele sunt reprezentate pe secțiuni. Constantin Enache ar dori să știe care sunt suprafețele prevăzute pentru expropriere; se răspunde că pentru UTR 4 loturile au fost menținute în limitele actuale, cu specificarea că POT nu a fost limitat, în condițiile în care înălțimea maximă admisă ar fi de P+4, însă pentru UTR 3 au existat exproprieri, necesare pentru realizarea străzilor. Dl. Stelian Constantinescu, referent al lucrării, dorește să atragă atenția Comisiei asupra a două situații critice pe care proiectul le conține: rampa pasajului trece pe sub firele de înaltă tensiune, iar artera gândită se oprește exact în spatele IMGB. Drept urmare, Bogdan Bogoescu dorește să afle rațiunea pentru care drumul are o astfel de încheiere. Elena Boghină arată că în studiul de fezabilitate pasajul trecea și peste calea ferată, însă proiectul are în orice situație nevoie de o tramă stradală coerentă. Bogdan Bogoescu subliniază însă că lipsesc din documentația necesară prezentării în bune condiții a unui PUZ bine întocmit, studiul de trafic, studiul topo, evaluarea impactului, iar Sorin Gabrea insistă să fie preluate și documentațiile existente în zonă, aprobate sau în curs de aprobare. Constantin Enache face chiar sugestia că în urma studierii mult mai amănunțite a zonei s-ar putea să fie identificate o serie de terenuri neocupate, neînregistrate,

terenuri care ar putea fi folosite în vederea unor exproprieri generale mult mai puțin costisitoare.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți după o studiere mai atentă a terenului și a datelor problemei, cu următoarele piese cel puțin: profilul longitudinal propus și justificarea lui; prezentarea mai bine pusă la punct a modalității prin care probați necesitatea accentului și poziția lui în proiectul dvs.; o planșă prin care să propuneți o evoluție viitoare a zonei de jos, care vă este vecină, și care va trece foarte sigur în cel mai scurt timp în regimul zonelor imobiliare, cel mai probabil; o planșă prin care să arătați cum anume concepeți punctele de traversare; cum ați gândit modalitatea de transport public și cum vor fi pasajele subterane ce vor ajuta acest transport; gândiți și prezentați un plan de preordonare utilități.”

2. PUZ Șos. Cotroceni nr. 34, S.6 / proiectant SC ROMAIR CONSULTING SRL, URB RUR PAUL VALENTIN

Se dorește, de către Administrația Capitalei, amplasarea Centrului Municipal pentru Situații de Urgență pe pînțenul superior al Grădinii Botanice, aflat în limita zonei protejate a Grădinii, care cuprinde și acest lot. În condițiile în care acest teren de cca. 6.000 mp ar aparține Zonei Protejate 85, în speță Grădinii Botanice, destinația lui nu s-ar putea schimba. Ceea ce se propune este ca limita Grădinii să se oprească normal la spațiul strict afectat Grădinii, iar pentru această clădire a unei instituții de importanță locală și națională să fie permisă schimbarea de funcțiune astfel încât ea să poată primi această construcție nouă, gândită a fi o dală plutitoare; indicatorii urbanistici ar atinge 50% pentru POT și un maxim de 2,5 pentru CUT, având în vedere că în această din urmă cifră ar fi inclus și terenul destinat parcării, de la subsol. Dorin Ștefan se interesează de situația juridică a terenului – se răspunde că în orice situație el aparține tot Primăriei. Este de părere că în acest caz ar fi foarte util un schimb de terenuri cu CET, astfel încât doar construcția să aparțină Instituției, iar Grădina să se întregască prin acest schimb. Sorin Gabrea crede și el că terenul s-ar putea întregi dacă terenul CET ar putea fi preluat.

Vlad Cavarnali apreciază că este nevoie să existe un acces în parc prin piața publică ce s-ar crea în apropierea clădirii.

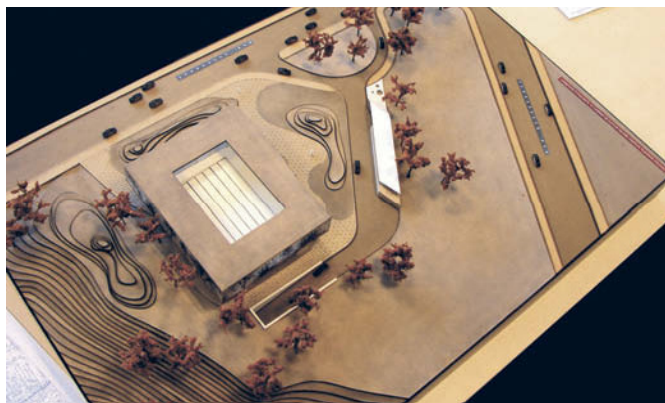
Dan Șerban este de părere că investiția este de utilitate publică, necesară și că ea ar putea fi exploatată încă și mai mult în interesul orașului dacă, cu această ocazie, ar mai fi amenajată și piața care s-ar putea crea în acest loc favorizat.

Tiberiu Florescu, însă, crede că „limitele Grădinii și ale intervenției trebuie rediscutate și motivate pe baza unui studiu.” Casandra Roșu afirmă că indicatorii declanșează presiunea unei limite și consideră că s-ar putea încerca o propunere în care subsolul ar fi mai important, iar astfel clădirea ar deveni mai puțin agresivă pentru Grădină.

Vlad Cavarnali dorește „o piață publică și o relație foarte activă cu Parcul (Grădina). Dacă se poate, gardul să fie desființat, iar accesul să se desfășoare fluent.”

Constantin Enache atrage atenția asupra unei legături necesare și posibile, odată cu această propunere, între Stația de Metrou și Grădina Botanică, mai ales pentru că Militari, de pildă, e un cartier lipsit aproape cu totul de spații verzi. Cât privește obiectul propus, este de părere că „funcțiunea este necesară, dar rezolvarea arhitecturală, îndrăzneată, poate risca chiar și mai mult – vegetația să domine, nu un motiv arhitectural, oricât de bine gândit și realizat ar fi acestă. Totul ar trebui să sugereze ideea înglobării acestei construcții în Parc, în natură.”

Tiberiu Florescu: „Eu cred că trebuie să se revină asupra zonei protejate și să se găsească o soluție. Așa, în acest fel și în această propunere, exemplul este negativ. Să fie găsită o formulă prin care o prezență volumetrică să nu fie vizibilă,

dar poate că cel mai important lucru ar fi să existe un dialog, o comunicare reală și cu Instituția Grădinii Botanice.”

Bogdan Bogoescu se declară de acord cu poziția exprimată de colegul Constantin Enache – „clădirea să fie introdusă în pământ cât mai mult posibil, la limita superioară a parcelei și continuând «verde» spre Cotroceni.”

Dan Marin se raliază poziției celor doi – „retragerea construcției este în regulă și de dorit, iar piața, sincer, nu văd ce anume ar aduce cu totul nou. Clădirea să fie deplasată cât mai spre N și «pierdută» între copaci.”

Casandra Roșu: „Casa să fie cât mai mult inclusă în vegetație, îngropată, iar mineralizarea să fie minimală.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Cred că ar mai exista posibilitatea ca suprafața pe care se dorește construcția, fiind de un caracter diferit de cel al zonei protejate, să fie considerată subzonă a acesteia, astfel încât să poată primi reglementarea pentru acest statut. Vă propun, ca atare, avizarea favorabilă a proiectului, în condițiile în care se vor avea în vedere amenajarea pieței pietonale de la Cotroceni și accesul sporit și mai facil al publicului în Grădina Botanică și prin acest punct.”

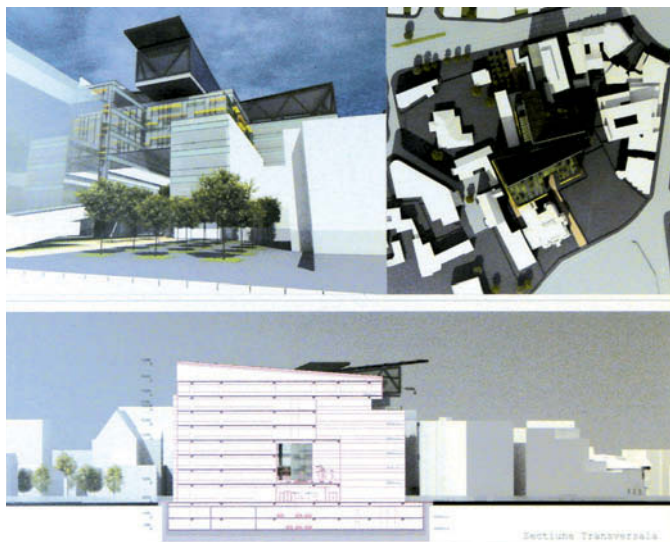
Notă: A mai fost avizat favorabil proiectul din Str. Țărăncuței, proiectant DDDesign, revenit cu introducerea tuturor sugestiilor Comisiei.

30 martie

Ședința CTUAT a Primăriei Municipiului București din 30 martie 2011. Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Casandra Roșu, Dan Marin, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au fost prezenți Elena Boghină, Serviciul Circulație, și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele. A fost prezent la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

1. PUZ Str. Biserica Amzei nr. 21?- 33A, S.1 / proiectant SC WESTERN OUTDOOR SRL, aviz de urbanism

Terenul pe care se va interveni este situat între Bd. Dacia și Piața Amzei și cuprinde Casa Oteteleșanu (ale cărei anexe, de slabă calitate, vor fi desființate), pe mijloc. Parcela pe care se dorește ridicarea construcției este deținută cu titlu de proprietate, iar resturile de terenuri pe care se face propunerea vor fi fie cumpărate, fie concesionate. Accesul, în momentul actual, este condiționat de obținerea legalității terenurilor necesare. Pe teren, în situația de fapt, sunt structuri și morfologii diferite, așa încât propunerile de reglementare se vor face pe subzone. Pentru avizul de oportunitate este prezentat și planul pentru zona istorică cf. Ordonanței 562 din 20 Oct. 2003; în zonă au fost aprobate documentații care conțin și propun mai multe tipuri de derogări. Analiza situației existente și a funcțiilor este legată de accesibilitatea publică.

Regimul de înălțime al clădirilor propuse este calculat diferit proporțional pentru spațiile publice și diferit pentru cele private. Domeniul public va deține în final un procent de 25% din terenul afectat, la nivelul parterului și al primelor etaje; este prezentată și o analiză a utilizării terenului. Există în zonă mai multe documentații avizate sau aprobate, mai puțin însă terenul afectat ambasadei franceze; se știe pentru moment, că Școala Franceză va fi mutată, iar terenul din zona Amzei va fi refuncționalizat. Construcția înaltă va fi putea fi văzută, formal, din Piața Amzei; principiul de legătură este reprezentat de un traseu pietonal care va străbate întreaga zonă. Soluția de arhitectură propune o clădire de P+7-8 E la cornișă, cu un accent care va atinge maxim 60 m – pentru moment, însă, acest maxim se oprește la 37 m.

Casandra Roșu se interesează de funcțiunea pe care o va deține viitoarea clădire (funcțiunea este, de fapt, multiplă – galerie comercială, birouri, spații rezidențiale) – se răspunde că va fi una predominant comercială.

Sorin Gabrea: „PUZ de zone protejate e valabil până se face o altă documentație cu un PUZ specific”.

Constantin Enache face următoarele observații: „Ar fi bine să se regăsească în planșa de reglementări mărimile obligatorii pentru pietonal. Trebuie să ținem cont și de faptul că zona nu are o cornișă și o volumetrie unitară. Sunt de acord în principiu cu propunerea, însă cred că mai trebuie limpezită situația acceselor carosabile și a accesibilității, auto și pietonale. Cât despre situația traficului auto, cred că ea trebuie să fie corelată cu circulația în zonă, care ca idee ar trebui să poată răspunde unei întrebări fundamentale: favorizăm circulația auto în zonă și, implicit, spre centrul orașului sau o defavorizăm, încercăm să o inhibăm?”

Tiberiu Florescu: „Suntem în fața unui proiect cu totul special, în care este apreciată și verificată toată zona, dar efectul pe parcelă al studiului de zonă anulează întreg PUZ-ul. Proiectul are acest defect major.”

Dorin Ștefan: „În baza unei documentații specifice, se poate concesiona terenul de la N. Cred că în zone de acest fel poate fi aplicat conceptul de zone poroase. Documentația prezentată este un PUZ pentru o subzonă dintr-o zonă protejată. Din punct de vedere operațional, ca lege urbanistică locală, nu se aplică decât asupra zonei.”

Sorin Gabrea: „În baza avizării PUZ, se poate introduce interdicția de construire pe parcela învecinată, dar vreau să mai adaug că există și funcționează, în momentul de față, chiar nereglementată, o cutumă a locului care oferă posibilitatea concesionării directe a unei suprafețe părții interesate de până la 300 mp.”

Vlad Cavarnali: „Zona are anumite particularități. Sunt de acord cu proiectul, dar ar fi bine să mai fie, cu această ocazie,

verificate și alte zone centrale care ar putea fi tratate asemănător. Cred că prin această intervenție zona capătă viață, se aduce un plus însemnat zonei protejate.”

Casandra Roșu: „Studiul de vizibilitate din Piața Romană nu mă convinge, pe de o parte, iar pe de altă parte o clădire istorică are o arie de protecție care trebuie să o pună în valoare. Intervenția de aici este prea brutală; lipsește studiul de circulație.”

Constantin Enache: „În ce mă privește, eu cred că aici ar trebui să se contruiască într-un anume fel, mai îndrăzneț.”

Casandra Roșu: „Eu sunt de părere că zonei îi trebuie un set de propuneri elegante, rafinate, nu brutale. Personal, îmi doresc o altă clădire, o altă volumetrie, o altă posibilitate de legătură între clădiri.”

Dan Marin: „Morfologia zonei este diversă. Legăturile între aceste morfologii nu le-aș face exaltând înălțimile, zona este de plan secund. Lucrurile, aici, par să trebuiască mai mult țesute între ele. De văzut și cum funcționează curțile.”

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Neapărat de rezolvat problema cesionării terenului, pentru că altfel toate lucrurile vor fi foarte complicate. Trebuie realizat un studiu de circulație, precum și un studiu de vizibilitate mai atent. De precizat ponderea și modalitatea de rezolvare a spațiilor verzi și a traseelor pietonale, respectiv modul în care vor putea fi reglementate acestea din urmă. Va rugăm să reveniți cu toate aceste cerințe rezolvate și introduse în documentație.”

6 aprilie

Sedința CTUAT a Primăriei Municipiului București din 6 aprilie 2011. Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Casandra Roșu, Dan Marin, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au fost prezenți dna. Elena Boghină, Serviciul Circulație, și dl. Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

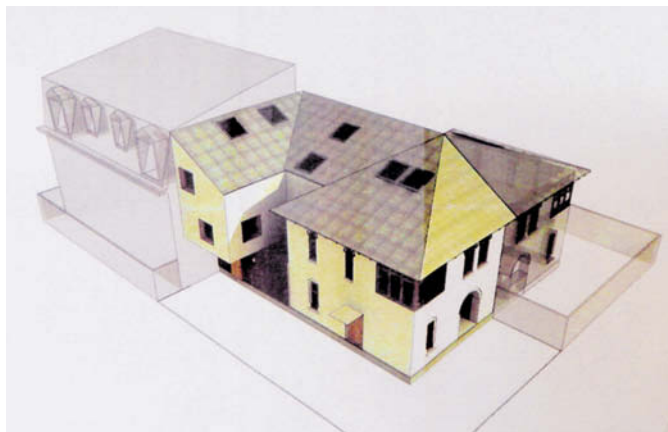
A participat la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

1. Reactualizare PUZ S. 6 / proiectant SC ALTEREGO SRL; URB RUR MARIUS GABUREANU, aviz de oportunitate

În prezentare se arată că „pentru anumite zone, va fi nevoie sau util să preluăm prevederile PUG, cu toate că există neconcordanțe între PUG și PUZ-uri. Avizul de oportunitate însă ne este necesar, întrucât vom dori să operăm modificări. S-a făcut bilanțul teritorial și s-a constatat o ameliorare sensibilă a cantității de spațiu verde.”

Constantin Enache crede că spațiul verde identificat între Șerban Vodă și Splai trebuie păstrat, dar Sorin Gabrea apreciază că „în primul rând, înainte de orice situație concretă, trebuie respectată continuitatea reglementărilor; în plus, spațiile verzi, cel puțin pentru moment, trebuie verificate și înregistrate ca atare”.

Bogdan Bogoescu este interesat de soarta terenurilor cu destinație specială și atrage atenția asupra posibilității ca acestea să fie eliberate în orice moment, dacă nu sunt altfel protejate, și ele să devină, în cele din urmă, factori nevralgici pentru orice documentație și orice discuție sau intenție de dezvoltare în viitor. În opinia d-sale, este neapărat nevoie să fie inventariate modificările importante, cel puțin, înregistrate efectele PUZ-urilor, o detaliere și o discuție amplă asupra viitorului Bulevardului Iuliu Maniu, discutarea zonelor inundaibile din cartier și a statutului lor, precum și a altor posibile zone de risc, identificarea, precizarea și dezvoltarea spațiilor cu vocație publică; reglementarea zonei destinate viitoarei Grădini zoologice; obținerea unei documentații de la Apele

Române, care să precizeze regimul funcțional al terenurilor inundabile; formularea unei reguli care să ducă la folosirea utilă a lacului Morii; precizarea statutului terenurilor preluate de la Chiajna, a zonelor verzi care rezultă spre lac ș.a.m.d. Pentru zona Căilor Ferate, acum dezafectate, vor putea fi gândite, poate, locuințe; zona ar putea trece în M, iar calea ferată în șine ar putea face loc unui parc urban linear.

Constantin Enache consideră că este bine că pentru Sema Park să fie păstrat spațiul verde existent; mai este nevoie, în opinia d-sale, de o detaliere a inelului median, de o detaliere CET Vest și a altor zone importante.

Sorin Gabrea, însă, este de părere că în primul rând trebuie urmărite următoarele aspecte: schema cu tramă majoră de circulație și cu tramă secundară; schema mijloacelor de transport în comun; precizarea statutului fostelor zone industriale; reglementarea într-un fel oarecare a spațiului public.

Dan Marin atrage atenția asupra faptului că lângă Lacul Morii există o declivitate importantă care trebuie foarte bine gestionată și asupra benzilor verzi din lateralele drumurilor mari, care dispar.

Gheorghe Pătrașcu mai oferă sugestia interzicerii de construire a unor zone, pentru moment, care să poată fi integrate, mai apoi, unei gândiri urbane coerente.

Bogdan Bogoescu mai consideră că ar fi foarte util ca toate zonele mixte să fie gândite și stabilite ca procentaj de spații publice, în formula unui regulament și a unei grile.

Andrei Zaharescu: „Partea scrisă a acestei documentații să conțină prevederile unui plan operațional privind echiparea zonelor, montajul unei atari operații, precizarea rezervelor de terenuri.”

Sorin Gabrea: „Vă rugăm să solicitați parcelarul cadastral. Asigurați o zonă de protecție mănăstirii Chiajna. Gândiți zonele de CF ca o posibilă arteră bine dimensionată, foarte utilă pentru ameliorarea circulației în zonă și în întreg orașul. În aceste condiții, suntem de acord cu avizarea favorabilă a studiului de oportunitate.”

13 aprilie

Ședința CTUAT a Primăriei Municipiului București din 13 Aprilie 2011. Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Doina Bubulete, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Casandra Roșu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate au participat la discuții Elena Boghină, Serviciul Circulație, și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

A fost prezent la ședința și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

1. PUZ Str. Biserica Amzei nr. 21-23A, S.1. / proiectant SC WESTERN OUTDOOR SRL, aviz de urbanism

Se amintesc Comisiei câteva din datele privitoare mai ales la statutul terenului, aflat pe fosta suprafață a Casei Oteteleșeanu, acum extinsă. Pentru moment, terenul este concesionat, dar există premisele achiziționării lui, întrucât nu este revendicat; acest teren ar fi necesar pentru realizarea unui acces dinspre Bd. Dacia. S-au adus câteva vederi din Pța Amzei și s-a realizat un mini-studiu de trafic, pentru a putea fi clarificată mai bine situația locurilor necesare de parcare în context. S-a discutat și problema documentației privind pasajul auto subteran pe direcția E-V, dar în cele din urmă s-a considerat că ipoteza este nefondată, întrucât traficul este unul de dimensiuni modeste, care nu ar justifica o atare investiție (400 auto/oră, față de cca. 3.000 pe direcția Magheru). Dacă proiectul pentru parcaje auto din Piața Amzei va fi realizat, locurile de parcare necesare vor putea fi acoperite integral. Necesarul este de 518 locuri, în care pentru moment pot fi acoperite numai 204. Toate acestea se petrec pe fondul accesării auto a centrului, deși firească ar fi o poziție care să descurajeze acest lucru. S-a încercat pe de altă parte, în ceea ce privește regimul de înălțime și volumetria clădirii propuse, înscrierea în regimul de înălțime existent. Există 3 paliere de înălțime în jurul Pieței Romane, unul de cca. 15 m, al doilea de 30 m, și al treilea de 45 m și peste. Constantin Enache dorește să știe care ar fi cota pasarelui de sus. Se răspunde că la cornișă vor fi 29 m, iar la vârf 37 m.

Dan Șerban: „Prezentarea mi se pare în regulă ca demers urbanistic, mai cred însă că trebuie insistat pe nuanțe. Incinta, modul de înscriere în sit și propunerea de vestibul urban mi se par foarte bune; și silueta cred că este în regulă, ca propunere, dar cu amendamentul că va mai fi studiată. Prezența în piață a clădirii, mai ales că ea se face din planul 2, o consider ca un act de curaj, pentru că Piața Romană duce lipsă de orice principiu ordonator. Mă întreb dacă nu ar fi mai bine să fie prezent un singur element clar, înalt, pentru că, așa cum se vede, clădirea va participa cel mai mult la Bd. Dacia.”

Dorin Ștefan: „Nu am obiecții, întrucât, așa cum am spus anterior, consider că se intervine într-o zonă foarte dificilă, bine, și pe principiul urbanismului poros, care poate aduce mari avantaje zonei.”

Vlad Cavarnali: „Rezolvarea la nivel funcțional cred că este în regulă, precum și intenția de direcționare a trecătorului spre anumite obiective prin aceste spații de absorbție. Sunt de părere însă că destructurarea Pieței Romane nu primește o soluție. Personal, aș vrea ca obiectul de arhitectură să fie cumva și mai prezent în Piață sau, dacă acest lucru nu se poate, toată intervenția să fie mai domolită. Poate că ar trebui urmărită o relaționare cu obiectele de valoare din Piață.” Sorin Gabrea continuă prezentarea proiectului, încercând să răspundă întrebărilor: „Ne-am gândit că principalul scop al proiectului, pentru oraș, ar fi traseul pietonal, care poate exista în plan secund. Această gândire asigură și realizarea lui în etape și, într-adevăr, în ceea ce privește construcția în

sine, cred că se poate ca ea să fie domolită, dacă se apreciază că silueta este prea agresivă.”

Constantin Enache: „În prezentarea precedentă, eram de acord cu propunerea, mai ales că estimăm că ea mai trebuie să treacă de avizele Ministerului Culturii și al Dezvoltării. Aș dori să știu dacă nu s-ar putea încerca circumscrierea zonei înalte de 29-30 m într-un arc de cerc, care să asigure o oarecare ierarhizare, măcar, a construcțiilor văzute din Piața Romană. Ar mai fi interesant de știut dacă nu cumva în timp se va pune serios și problema refacerii tronsonului de la blocul Turist, care în mod cert că ar fi întregit frontul și ar fi dat o altă față Pieței.”

Casandra Roșu: „Consider că imaginea care se vede dinspre Piața Romană este cel puțin curioasă. Înțeleg că volumetria în sine se reface și că doriți să accentuați relația cu Bd. Dacia. Clădirea de P+5 care tocmai a fost terminată este urâtă, că de fapt cam tot ce înseamnă perete-cortină într-o zonă dominată, totuși, de istoric, și mă întreb dacă nu ați putea găsi o soluție ca să o anulați, să o neutralizați, cumva. Sunt de părere că lipsa de legătură dintre aceste două clădiri noi va accentua senzația de haos care există deja în zonă. Mai adaug că este nevoie de un spațiu de respiro între monumente și clădirea nouă.” Sorin Gabrea răspunde din nou: „Clădirea cu placaj de piatră ne-ar fi ajutat, pentru că ar fi fost mai aproape de caracterul zonei și, într-o astfel de posibilitate, transparența ar putea rămâne doar pentru etajele superioare. Peretele către pasaj ar fi devenit astfel mai opac. Deocamdată, suntem încă în negocieri pentru obținerea unui acces ceva mai larg dinspre Piața Amzei.”

Dan Marin: „Aș vrea să spun că în continuare Piața Romană este haotică și va mai rămâne așa, deci mi-ar fi plăcut ca proiectul să încerce să pună oarecare ordine în acest haos, poate prin gândirea planului secund, în care se înscrie și clădirea dvs., ca mai puțin agitat. Evident, clădirea dinspre Bd. Dacia e și proastă, și urâtă, iar o vecinătate de P+9 ar accentua și mai mult haosul și incongruența zonei. Cred că turnul dvs. are un alt caracter decât acela pe care îl are zona în momentul de față – clădirile mici, dominante ca număr, nu pot motiva prezența unui P+10. Nu cred că poți exporta Bd. Magheru în spatele Pieței. P+9 mi se pare prea mult și prea înalt.”

Doina Bubulete: „Din punctul de vedere pe care cineva îl poate găsi din Piața Amzei, clădirii i se vede doar moțul. Însă țesutul zonei e unul tradițional difuz. Cred că ceea ce va rezulta va fi o compactizare prea mare a clădirilor și a țesutului în general, imaginea va fi una de bulevard; pe verticală, gradarea volumelor nu există, iar cât privește obiectul propus în șine, cred că este prea puternic, prea viguros pentru țesutul fin cu care va trebui să conviețuiască. Nu cred că expresia arhitecturală e una fericită. Pe urmă, nu știu cum se pot verifica zonele de protecție ale monumentelor. Cred că este necesară o remodelare completă a volumului.”

Gheorghe Pătrașcu: „În zona aceasta, mozaicată, dar și în altele de acest fel, ar trebui introduse un set de reguli simple, clare și foarte dure: de pildă, cornișa să aibă o valoare absolută, să nu fie permise clădiri cu pereți-cortină, să fie stabilit un CUT maxim care să nu mai poată fi depășit în nicio situație ș.a.m.d.”

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Cred că prezentarea aduce un deserviciu lucrării. Volumul de sus, evident, va trebui să fie realizat în alt mod. Formula frontului din planul secund trebuie să fie mai opacă, în niciun caz de perete-cortină. Va rugăm să reveniți cu reformularea volumului superior și a clarificării vecinătății cu Casa Oteteleșeanu”.

2. PUZ Str. Dionisie Lupu nr. 39-41, S.1 / proiectant SC TOWN DESIGN SRL, aviz de urbanism

Se amintește că propunerea a fost formulată pe suprafața a trei parcele comasate. Urmează o scurtă prezentare istorică,

susținută de dl. Șerban Criveanu, care arată că partea valoroasă a clădirii existente rezidă în elementele de fațadă și în unele detalii ale bovindoului de lemn. Recomandările sunt: să se păstreze intrarea pe colț; alinierea clădirii de pe Str. Pictor Verona să fie egalizată cu cea de pe Dionisie Lupu. S-a recomandat proiectanților să realizeze o clădire care să păstreze în totalitate monumentul. Soluția este posibilă în eventualitatea unei înțelegeri convenabile.

Sorin Gabrea: „Idea de colaje pe o clădire nouă nu este de dorit; se încearcă păstrarea clădirii, cu recompartimentarea posibilă. O a doua variantă ar fi integrarea clădirii în ansamblu, astfel ea fiind păstrată, sau ar putea fi păstrate numai elementele de mare valoare. În cel de al doilea caz, ansamblul rezultat este mai omogen decât cel care implică separare. La parter va fi creat un spațiu pentru o bancă; parcurile sunt rezolvabile”.

Dan Șerban: „Sunt de acord cu varianta păstrării elementelor. Formula nouă cred că este în regulă, pentru că «sugerează» melanjul.”

Dorin Ștefan este de acord cu varianta clădirilor independente, refuză integrarea.

Vald Cavarnali optează pentru integrare, cu studierea volumetriei finale.

Constantin Enache este în favoarea volumelor independente, pentru că în alt caz „împărțirea casei” ar accentua verticalitatea, ceea ce nu e de dorit.

Bogdan Bogoescu: „Sunt pentru păstrarea volumului – cred că inserția e o minciună, arhitectural vorbind”.

Casandra Roșu optează pentru „păstrarea construcției în forma ei actuală. Consola e prea agresivă, iar înălțimea propusă cred că este prea mare.”

Dan Marin este de acord cu păstrarea casei și în niciun caz nu va fi de acord cu vreo soluție de perete-cortină.

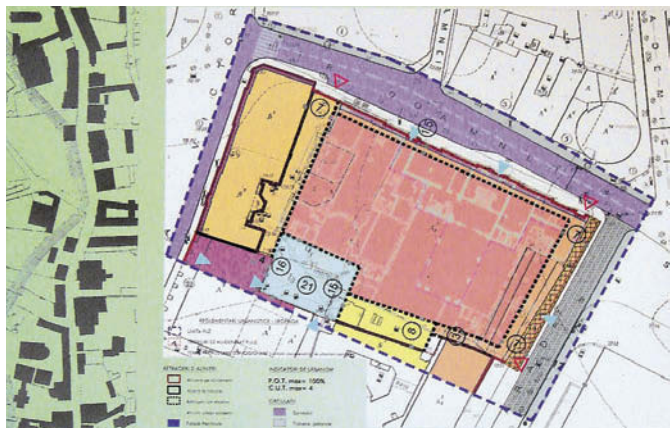
Doina Bubulete: „Mă sperie ideea de a păstra coaja, dar cred că varianta a două ar fi posibilă. Mai cred că trebuie urmărită foarte atent relația de plin și de gol.”

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Se avizează varianta secundă prezentată, cea care propune păstrarea casei și integrarea ei în noul ansamblu.”

3. PUZ Str. Doamnei nr. 2-4-6, S.3 / proiectant SC WESTERN OUTDOOR SRL, aviz de urbanism

Proiectul, care a mai fost prezentat, se bazează pe redeschiderea de spații interioare ale clădirii și întregului patou către public. Prin parter se va putea circula, iar atriumul va fi deschis la toate etajele. Funcțiunea dorită: hotel și galerie comercială. Acum, se mai arată în prezentare, marea majoritate a finisajelor interioare este deteriorată, clădirile trebuie restaurate.

Bogdan Brănescu arată că „acum, asupra ariei și a clădirii pe care o studiem acționează simultan trei prevederi: PUG, PUZ Zone Protejate, PUD Zonă Centrală, în condițiile în care

regimul de proprietate este încă incert pe anumite zone. Studiul istoric întocmit de prof. Nicolae Lascu stabilește elementele importante ale monumentului și arată locurile unde se poate interveni asupra lui. Suntem interesați de stabilirea fluxurilor de pietoni în zonă și prin aceste clădiri, care să devină spații publice de mare calitate. Înălțimea clădirilor propuse se încadrează în limitele de înălțime ale zonei, cele de 29 m, respectiv de 37 m. Am ajuns la concluzia că trebuie creată o curte pentru zona de pasaj, o zonă de întâlnire. Acd este de 17.000 mp, iar CUT se apropie de 4. Se consolidează prin acest proiect, crede, zona protejată. Parcările vor fi subterane, cu acces din Str. Doamnei și din Eugeniu Carada.” Doina Bubulete are rezerve în legătură cu volumetria clădirii care iese din conturul „clasic” al arhitecturii existente. Dan Marin: „De sus, relieful este foarte puternic și nu aş vrea să existe vreo clipă senzația de element lipit la clădirea Marmorosch, așa cum nefericit se mai poate vedea în alte cazuri. Aş dori ca grosimea primului plan, cel spre Str. Doamnei, să fie mai consistentă. În al doilea rând, cred că proiectul ar avea de câştigat dacă în locul imaginii spre Doamnei cu «cutia» se va propune o închidere cât mai curată”.

Casandra Roşu: „Am următoarele observații – nu avem nicio imagine a clădirii originare. Nu reiese faptul că suntem în vecinătatea BNR. Marmorosch-Blank este un monument de arhitectură, nu poate fi transformat într-o simplă coajă – îi poate fi conservată șarpanta și poate fi construit în spatele lui. Înălțimea cred că trebuie limitată la cea a Băncii Naționale, iar arhitectura în ansamblu să fie mai neutră. În forma actuală, propunerea nu mi se pare posibilă.”

Constantin Enache: „Personal, sunt de acord cu proiectul, chiar în forma prezentată, dar mi-aş dori ca în planşa de reglementări să fie trecut explicit circulație pietonală la nivelul parterului prin Casa Primăriei; pentru volumul de colț, cred că mai sunt necesare câteva încercări.”

Vald Cavarnali: „Sunt de acord cu proiectul în forma prezentată, pentru că acum, aici, sunt încălcate orice norme de arhitectură și de igienă. Lucrările mai trebuie analizate ca să rezulte două direcții clare dpdv al urbansimului și volumetriilor propuse – marcarea traseului pietonal, marcarea consolelor sau retragerilor care vor apărea.”

Dorin Ștefan: „Nu pot decât să îmi exprim mirarea și consternarea că un studiu istoric pe un astfel de monument, de clasă A, a putut să tragă concluzia că acoperișul chiar al clădirii nu face parte din monument – iar dacă o persoană cu prestanță și autoritate științifică spune așa ceva, e limpede că poți face orice, poți propune orice oriunde. Clădirea decade în această logică de la statutul de monument la cea de volum oarecare, pe care se poate interveni cum ne dorim. Așa încât eu spun că nu mai e monument, ci doar un volum cu trei fațade; personal, mi se pare că acestea sunt bine legate între ele și cred că elementul de articulare dintre ele

este în regulă.”

Dan Șerban: „Apreciez modalitatea de rezolvare a spațiului la nivelul pietonal. Sunt de acord cu propunerea, profesională, mai ales că singura intervenție din zonă este sfidarea pe care ne-o aduce, ca arhitecți și locuitori ai orașului, gardul BNR.” Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Amenajarea Pieței BNR nu trebuie să facă, pentru moment cel puțin, obiectul acestei reglementări. Documentația va cuprinde reglementări pentru pasajele pietonale, pentru indicatorii urbanistici afectați; pentru modalitatea de realizare a fațadei dinspre Eforie, poate mai puțin vizibilă; pentru retragerea etajului superior, pentru a spori consistența elementului păstrat de la clădirea lui Antonescu. Va rugăm să reveniți cu toate aceste elemente.”

4. PUD Spital Colțea, Bd. I.C. Brătianu nr. 1-3, S.3 / proiectant TOTAL ACCES

Din motive mai ales de ordin spitalicesc – asigurarea preluării mai sigure și mai rapide a bolnavilor din salvări și ambulanțe – se propune înființarea unui „parcaj” în acest scop, în zona protejată 4B, căreia îi aparține și clădirea, pe teritoriul curții spitalului. Va fi vorba și de o parcare publică, folosită de spital, dar și de crearea unei zone de clădiri cu birouri și mici spații comerciale. Se propune, totodată, și rezolvarea piațetei din zon Bis. Scaune, cu flux auto important în acest moment. Pe teren există disfuncții mari. În soluția propusă, a fost preluat ca volumetrie ministerul alăturat, cu o arhitectură modernă; se propune alinierea celor două corpuri la calcan, cu o retragere de 3 m, cu o legătură cu spitalul și o copertină de acces.

Casandra Roşu este de acord cu propunerea unei clădiri în pană, iar Dan Marin atrage atenția proiectanților asupra faptului că „pentru cetățeni, pentru oraș este mai important ce anume se vede jos și de jos, nu neapărat perspectivele de sus.”

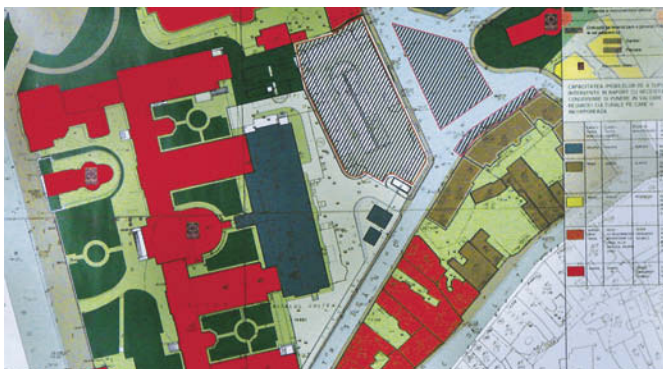
Bogdan Bogoescu: „Trebuie discutate modalitățile de omogenizare a fațadei și înglobarea celor două clădiri, precum și modalitatea în care veți reuși să ordonați și să curățați piațeta dinspre Bis. Scaune.”

Sorin Gabrea sugerează realizarea unei curți interioare acoperite, pentru protejarea bolnavilor care vor fi în ambulanțe.

Constantin Enache ar dori o reglementare mai simplificată, dar și o aliniere în zona străzii, iar întreaga arie să fie acoperită la un nivel mai înalt și pe verticală.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Cu urmărirea indicațiilor Comisiei, proiectul se avizează favorabil și el va fi prezentat numai arhitectului-șef.”

A mai fost prezentat Comisiei PUZ Str. Chitila Triaj nr. 2, S.6, în revenire, proiectant arh. Vlad Barbu; s-a cerut încă o revenire cu precizarea acceselor, a spațiilor publice, a influenței pe care PUZ o va avea asupra perimetrelor alăturate, a modului în care va funcționa clădirea în sine și în relație cu orașul; s-a mai solicitat un studiu de însorire.

11 mai

Sedința CTUAT a Primăriei Municipiului București din 11 mai 2011. Comisia a fost alcătuită din: Sorin Gabrea, președinte; Bogdan Bogoescu, Doina Bubulete, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Dan Marin, Dan Șerban, membri. Din partea Comisiilor Tehnice de Specialitate a fost prezent Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele.

A participat la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

1. PUZ Dublare Diametrala N-S, Tronson II, Str. B.P. Hașdeu – Str. Uranus – Calea Rahovei / proiectant ATE-LIERUL DE URBANISM URBIS 90, URB. RUR. ENACHE CONSTANTIN, aviz de urbanism

Prezentarea este făcută de dl. Constantin Enache: „În 2008, s-a definitivat o formulă de arteră de suprafață care să continue traseul dinspre Str. Berzei către Bd. Uranus: declivitățile solului ar fi fost preluate de către construcții, s-ar fi respectat cu strictețe amplasamentul rezervat Catedralei Neamului. Societatea Poyry a definitivat proiectul spre avizare, dar Parlamentul s-a opus categoric, prin reprezentanții săi, formulei de traversare a curții Casei Poporului și a acceptat doar varianta posibilă a sub-traversării.

S-a realizat, prin urmare, o a doua documentație, care a fost înaintată spre avizare SRI, Marii Adunări Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Parlamentului, cu urmarea că SRI s-a arătat dispus să aprobe propunerea fără nicio obiecție, iar Armata a stabilit o adâncime minimă necesară protejării instalațiilor, în sensul că va exista o cotă superioară care nu va trece de 67,24 m, în condițiile în care cota terenului este de 87 m – se va construi, deci, la 20 m adâncime.

Opozițiile cele mai mari au fost întâmpinate din partea Parlamentului, al cărui purtător de cuvânt, Anca Petrescu, propusese anterior Comisiei acceptarea unui hotel în interiorul incintei, iar proiectul fusese refuzat. Ca urmare, spre a cuprinde și această posibilitate, pentru moment amânată, traseul viitoarei artere a fost deviat, spre a face posibilă apariția hotelului, la un moment dat. A existat și o susținere din partea Primarului General al Capitalei, Sorin Oprescu, acesta înțelegând că problema are și o importanță parte politică ce se cerea dezlegată. S-au purtat, apoi, discuții cu Ministerul Apărării Naționale, cu Președintele Camerei Deputaților privind deschiderea Parcului Izvor și lărgirea Străzii Izvor, care în acest moment are o ampriză variabilă.

Pe de altă parte, sub fostul stadion ANEF există parcaje și alte amenajări ușoare. La toate aceste probleme, se mai adaugă și începerea lucrărilor la Catedrala Neamului – în acest sens, s-a încercat inițierea unui dialog cu Patriarhul, dar acesta a refuzat reșezarea amplasamentului Catedralei și a Concursului pentru reșezarea Pieței, spre a ușura realizarea arterei. Șoseaua în tunel are 4 benzi, iar pentru a nu se intra

în intersecție la baza Parlamentului, s-a optat pentru o giratie decalată, excentrică. Ieșirea din subteran, care are o pantă de 5 grade, se poate face în zona terenurilor eliberate din zona Academiei, la Str. Sabinelor. Bd. Uranus e păstrat la ampriza actuală, care permite 6 benzi înguste. În ceea ce privește reacția la adresa monumentelor care au fost sau vor fi afectate, pentru moment ea este doar una sentimentală, care vehiculează cifre incredibile, gen 2.000 de monumente, astfel încât întreaga situație ar necesita un studiu serios privind patrimoniul zonei. Până acum, parte din monumente au fost distruse, parte modificate de noii locatari, iar relația dintre principiul protejării monumentelor și cel al dezvoltării orașului este în cel mai bun caz neclară. Există, totuși, fragmentar, interdicții de construire pe Bd. Uranus, dar și unele documentații avizate sau aprobate în zonă, care au produs efecte. Andrei Zaharescu se interesează de modalitatea în care va fi traversată Dâmbovița – dl. Enache răspunde că podul se va dubla pentru traficul pe roți, dar va cuprinde și două spații verzi și, desigur, trotuare.

Bogdan Bogoescu ar dori să știe de ce anume s-a lărgit PUZ numai pe partea dreaptă; răspunsul este că s-a dorit o raportare cât mai clară la incintă și la posibilele obiecții ale Parlamentului. Dl. Enache mai arată că în partea dreaptă a șoselei, după traversarea podului, s-a dorit crearea unor instituții europene, dar din motive de necunoaștere a proprietarilor și proprietăților, această intenție a fost abandonată. Bogdan Bogoescu mai observă că „dacă PUZ nu va fi aprobat până la încheierea PUG-ului, el va fi judecat altfel, cu măsuri diferite. Pentru moment, noi prelungim prin această avizare, viața PUZ anterior.”

Sorin Gabrea formulează o propunere de „delimitare și încadrare a perimetrului Parcul Izvor, Incinta Casei Poporului, Catedrala Neamului, Ministerul Apărării Naționale, Academia și celelalte Facultăți de la baza platoului într-o zonă de interes național, astfel ca pentru ea să poată fi declarată cauza de utilitate publică, ceea ce ar permite exproprierea; pe de altă parte, o astfel de statutare a zonei ar face posibilă o documentație pregătitoare pentru un concurs internațional care să definească și să coaguleze toată această zonă.”

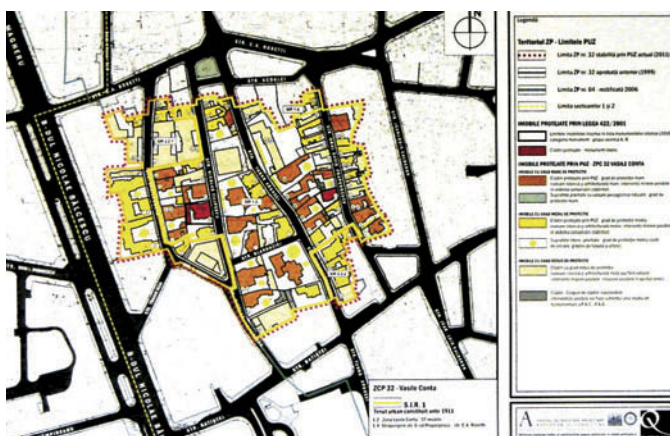
Dan Marin: „Proiectul a fost discutat mult timp, iar soluția găsită acum este în ordine; sunt de acord și cu traseul și cu lărgirea propuse. Mai vreau să precizez că proiectul Ancăi Petrescu, cel de hotel în incinta Casei, nu a fost refuzat din rea-voință sau pe alte considerente, ci pentru că pur și simplu era un proiect prost; Comisia a fost, de altfel, în unanimitate împotriva lui.”

Doina Bubulete: „Am unele dubii față de PUZ, în ideea în care compartimentările, limitările pe care ni le propune mi se par arbitrare, nejustificate”. Dl. Enache răspunde că, dimpotrivă, limitele au fost îndelung chibzuite, chiar dacă în desen ele par oarecare, special pentru a nu declanșa vreo nouă ingerință a politicului în bunul mers al documentației, și așa destul de anevoios.

Bogdan Bogoescu apreciază că „limitele proiectului trebuie definite cu grijă, dar ele să facă posibilă intervenția reală – de pildă, în ce privește lărgirea Str. Izvor. Se declară absolut de acord cu concursul, dar face observația că trebuie definite instituțiile care vor conduce proiectul.

Dl. Stelian Constantinescu, referent al lucrării, intervine și atrage atenția asupra următoarelor aspecte: 1. în zona de jos, a facultăților, s-au operat deja multe repuneri în posesie; 2. pentru declararea unei zone ca fiind de utilitate publică, este necesară o ordonanță de Guvern.

Sorin Gabrea: „Sigur că în principiu interdicția de construire este o servitute care trebuie plătită. Însă în documentație edificabilele pentru Patriarhie și pentru Parlament pot fi extinse, pentru a favoriza încurajarea axialității acestei rute; ar mai fi posibilă prelungirea pieței care va rezulta, cu un

planșeu, până spre Ministerul Apărării Naționale”.

Bogdan Bogoeșcu este de părere că dată fiind importanța și semnificația locului, „trebuie cu orice preț evitată senzația, starea de buncăr.”

Florin Machedon intervine și el și atrage atenția Comisiei asupra faptului că „PUZ Catedrala Neamului a fost avizat și chiar precizat locul de edificabil.”

Dan Șerban, însă, își exprimă deschis îngrijorarea față de „realitatea concursului”, față de posibilitatea ca el să nu fie atacat, pe de o parte, chiar înainte de a se desfășura, iar pe de altă parte, față de posibilitatea de a fi cu adevărat transpus în realitate.

Sorin Gabrea: „Concursul va fi într-adevăr foarte greu de susținut și de realizat, dar un PUZ astfel făcut este piatra de pornire a unui astfel de parcurs.”

Andrei Zaharescu mai atrage atenția, în fine, asupra normelor de protecție ale tunelului în ceea ce-i privește pe cei care îl tranzitează – noile norme prevăd, la anumite intervale, ieșiri în caz de pericol. Rezoluție (Sorin Gabrea): „Propunerea și proiectul se avizează favorabil, în aceste condiții.”

2. Definirea regimului tehnic al construcțiilor supuse autorizării în zonele protejate și în zonele de protecție ale monumentelor istorice în scopul protejării patrimoniului arhitectural și urbanistic al M.B. – ETAPA II-a/2009

- LOT I – ZP 10 – B-DUL HAUSSMANNIAN DE ȚESUT – CALEA DOROBANȚI

Faza 1B – analiza situației existente – Contractul de servicii nr. 398/21.12.2010

- LOT II – ZP 32 – ȚESUTUL TRADIȚIONAL DIFUZ – ZONA VASILE CONTA

Faza 1B – analiza situației existente – Contractul de servicii nr. 399/21.12.2010

- LOT III – ZP 34 – ȚESUTUL TRADIȚIONAL DIFUZ – ZONA PITAR MOȘ

Faza 1B – analiza situației existente – Contractul de servicii nr. 400/21.12.2010 / proiectanți – C.C.P.E.C. – U.A.U.I.M. BUCUREȘTI

- SC QUATTRO DESIGN SRL

- SERVICIUL PROIECTE URBANE – D.G.D.U.-P.M.B., (consultare)

Sunt supuse observațiilor membrilor Comisiei 3 zone protejate, centrale: Dorobanți, Pitar Moș, Vasile Conta.

Prezentatorii (Irina Criveanu și Sergiu Nistor) arată că au fost parcurse fazele de documentație și de analiză ale clădirilor și zonelor studiate, cu rezultatul că „în acest moment, se știu foarte multe despre foarte multe zone și clădiri. Vor exista fișe de reglementare pentru fiecare imobil. Metoda folosită a fost cea a analizei (evaluarea fondului construit) și a evaluării țesutului urban (identificarea unor prezumtive UTR-uri istorice); s-a operat cu criteriile vechimii, ale caracterului, gradului de ocupare/încărcare al zonei, ale definirii valorii de monument. A fost desfășurată și o cercetare de arhivă, în urma căreia s-a ajuns la o precizare a cel puțin 3 faze ale clădirii. Au existat praguri de studiu – 1911, 1945, post 1945. Au fost urmărite funcțiunile excepționale, dar și cele de uz curent, au fost identificate zonele de parcelare, precum și cele de străpungere. Cercetarea se desfășoară în două faze, cea dintâi este a evaluării clădirilor, urmată de caracterizarea zonelor; evaluarea clădirilor urmărește încadrarea lor în una din cele 4 categorii: cu valoare excepțională, mare, medie și fără valoare. Se cere de către Comisie definirea conceptului de „protecție” urmărit – se răspunde că aceasta va privi „intervensiile posibile în corelarea lor cu valoarea monumentului.” Utilitatea unei astfel de documentații ar fi că, odată legalizată, Ministerul Culturii să poată decide pentru mai multe clădiri măsurile de intervenție sau de protecție care trebuie urmărite. Se mai face observația foarte importantă că

„interioarele clădirilor nu au fost vizitate”, așa încât aprecierea s-a făcut doar pe observarea lor din afară și, acolo unde a fost posibil, prin consultarea unei documentații foto. Bogdan Bogoeșcu: „Obiectivitatea demersului este de apreciat. Ar fi interesant pentru noi, totuși, să știm dacă în acest studiu al dvs. intră și spațiile publice, scuarurile, amenajările lor. Se dă atenție relației parcelei sau casei studiate cu spațiul public? Care este grila criterială pentru evaluarea unui monument istoric care ar justifica și gradul lui de protecție?”

Se răspunde de către dna Criveanu că „grila pentru monumentele istorice e stabilită și la nivel de țară și că, în măsura în care se va ajunge ca prin acest proiect să fie date reglementări, desigur că ele vor afecta și spațiul public. În unele cazuri, valoarea memorială a unei clădiri e echivalată cu monumentul istoric.”

Bogdan Bogoeșcu: „Puteți da o amplasare posibilă și criterială a monumentelor, pe dimensiuni și tipologii?”

Constantin Enache se declară mulțumit de efort, pe care îl apreciază. Este de părere că „trebuie reconfirmată listarea inițială a monumentelor, pentru că, de multe ori greșit, se crede că lista aceea e sfântă, iar lucrurile nu au stat nici atunci, și nici acum așa. Posibilitatea intervențiilor trebuie lăsată deschisă, iar fondul de construcții posibil de schimbat trebuie lăsat și el să se dezvolte.”

Sergiu Nistor: „Lista monumentelor va fi republicată în 2014. Se poate produce o destelenire a zonelor construite pentru intervenții.”; se mai atrage atenția, însă, și asupra faptului că trebuie asigurată „securitatea juridică a clădirilor”.

Sorin Gabrea dorește să știe care este rolul acestui studiu: „Ce rost are, care este puterea acestui document la care ați lucrat? Ce relevanță poate avea el din punct de vedere al utilității, al birocrăției? Îl veți face PUZ?”

Se răspunde că această documentație o poate înlocui pe cea veche și că se poate da reglementare, în cele din urmă, pe fiecare imobil. Mai mult, în temeiul acestei documentații, avizate, autoritățile locale pot refuza declararea unor imobile. Sorin Gabrea este de părere că „pentru a fi eficient, studiul trebuie să ia în considerare și parcelarul ca element de structurare a zonei studiate”.

Dan Marin consideră că „titlul documentației pleacă de la ideea de a se face un inventar valoric al clădirilor”, intelectual și legiferat, astfel încât, de la un moment dat, tot ceea ce trebuie demolat sau păstrat să aibă o bază legală.

Sorin Gabrea îi sfătuiește pe autorii documentației „să

urmeze regula PUZ-ului, să propună UTR-uri.”

Doina Bubulete atrage atenția Comisiei și prezentatorilor asupra situațiilor în care „clădiri cu valoare mare nu necesită păstrare integrală. E nevoie de reglementat, cumva, și situația „cojilor” păstrate, e nevoie de mare atenție la intervențiile foarte sensibile. Trebuie identificată valoarea preponderentă a clădirii.”

Sorin Gabrea, încercând să construiască o utilitate practică acestui document, consideră oportun ca „prin regulament, cei care vor interveni asupra clădirilor să fie obligați să transmită, chiar și prin e-mail, operațiunile desfășurate asupra acestora.”

Dan Șerban: „Subiectul este, firește, în derulare. S-au conturat moduri de intervenție absolut necesare. Grila oferă modalitatea punctuală de a rezolva, practic, orice situație. Nu există, însă, o imagine de ansamblu.”

Gheorghe Pătrașcu se declară uimit de fapt că documentația nu este un PUZ.

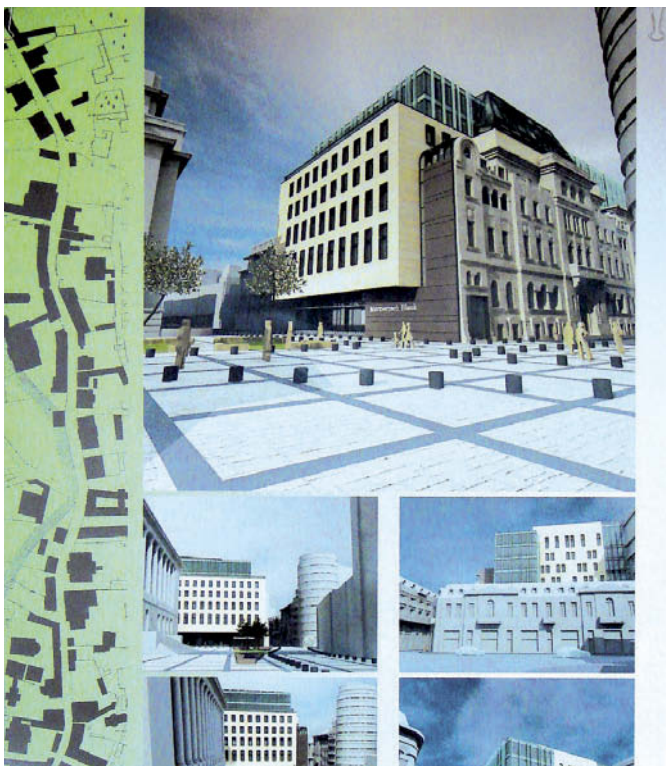
Sorin Gabrea adaugă, în încheiere, că „ar fi foarte în regulă, foarte binevenit atașamentul populației pentru un astfel de document. Prescripția poate fi foarte utilă pentru consultarea între și cu ajutorul experților. Documentul poate «veni» ca studiu de fundamentare pentru PUG.”

3. PUZ Str. Doamnei nr. 2-4-6, S. 3, revenire / proiectant SC WESTFOURTH ARCHITECTURE SRL, URB. RUR. GABREA SORIN, aviz de urbanism

S-a revenit cu o nouă propunere, care a ținut cont de cerințele anterior exprimate de Comisie: a fost retras volumul central care depășea limita obiectului inițial; zona centrală a fost reconfigurată ca luminator; se marchează interior volumul din afară; corpul central a fost înălțat, dar el ar putea fi încă ridicat; volumul se va „prelungi” în piatră.

Dan Șerban este de acord cu propunerea, pe care o elogiază. Constantin Enache este de acord cu avizarea, dar are două recomandări: materialul de finisaj să fie același către Str.

Doamnei și către Str. Carada, pentru că astfel volumul capătă consistență; fațada spre Calea Victoriei să fie mai bine gândită, pentru moment fiind indecisă, din moment ce se discută/ se presupune că frontul dinspre Bancorex se va reîntregi, la un moment dat.

Doina Bubulete este de acord cu întoarcerea materialului și cu avizarea, dar are dubii asupra obiectului de sticlă aflat la nivelul superior. Acoperirea este în regulă, pentru că acoperă foaierul, lăsat spațiu public.

Dan Marin este și el de acord cu observația „întoarcerii” materialului și definirea astfel a colțului. Este de părere că volumul de sus ar putea fi clar, curat, unitar, iar jos s-ar putea încerca un modelaj.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Propunem avizarea favorabilă, cu observațiile «întoarcerii» materialului, a simplificării volumului de sus, a detașării volumului din spate față de cel din front și a decroșului clar exprimat.”

4. PUZ Str. Biserica Amzei nr. 21-23A, S.1 / proiectant SC WESTFOURTH ARCHITECTURE SRL, URB. RUR. GABREA SORIN, aviz de urbanism

A fost refăcută volumetria clădirii la partea superioară, cu un acoperiș unitar, iar dacă va fi obținută concesiunea pentru terenul necesar, acoperișul ar putea fi chiar și mai lung, continuu.

Dan Marin: „Obiectul mi se pare în continuare prea înalt – așa cum am mai spus, nu mă raportez la Bulevard atunci când fac partea din spate a unei Piețe. În percepție reală, blocul de P+6 este foarte prezent, iar o clădire încă și mai mare ar dezechilibra și mai mult piața. Zona de interior e foarte diferită ca regim de înălțime, iar volumele extrudate due în sus neregularitățile terenului. Încărcarea funcțională sugerată de imagine este mare. Cred că neregularitățile ar trebui atenuate, ceea ce ar trebui să aibă drept rezultat diminuarea impactului clădirii”.

Doina Bubulete: „Formula nu mi se pare simbolică pentru piață, volumul de sus pare să contrazică zona, prin forma lui.” Constantin Enache este „de acord cu avizul ca prim-pas pentru viitoarea dezvoltare, pentru mersul înainte al orașului. Poate că o machetă ar ajuta prezentarea și înțelegerea a ceea ce se petrece aici”.

Dan Șerban este în principiu de acord cu propunerea și crede că zona oricum este foarte dificilă, deci „ne rămâne pur și simplu să fim sau să nu fim de acord cu „bara” de sus”. Este de părere că „înălțimea din spate va determina o unificare a pietei.”

Bogdan Bogoescu: „Cred că eterogenul frontului este bine să se mențină, nu unificarea de sus – jocul extravagant nu unifică nici volumele, nici perspectiva. Pasajul cred că ar trebui să fie lecturat și orizontal, și vertical”.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Vă propun avizarea favorabilă a documentației, cu recomandările legate de înălțime și de modificarea formei de la nivelul superior.”

Au mai fost avizate favorabil, în urma unor discuții la planșetă, documentațiile PUZ Str. Dionisie Lupu nr. 39-41, S.1 / proiectant SC WESTFOURTH ARCHITECTURE SRL, URB. RUR. GABREA SORIN, care a primit avizul Ministerului Culturii, și PUZ Str. Tudor Vladimirescu nr. 45, S.5. / proiectant BIA MIHNEA VASILE MARCU, ambele avize de urbanism.

BICAU.RO se mută într-un spațiu nou: spatiulconstruit.ro

Începând cu data de 15 iunie 2011, BICAU.RO (Banca de Informații în Construcții, Arhitectură și Urbanism) s-a mutat într-un spațiu nou, găzduit la adresa www.spatiulconstruit.ro.

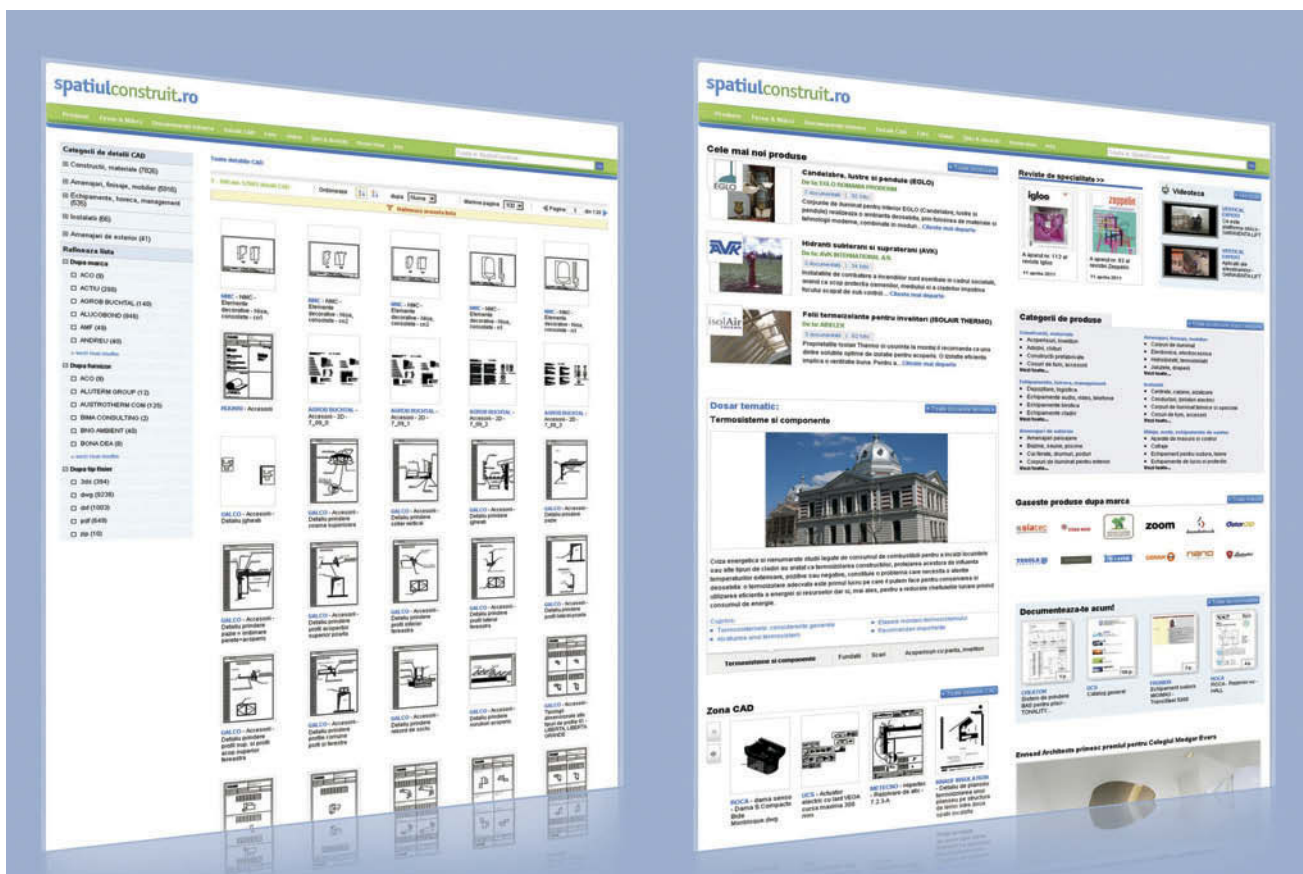
Cel mai utilizat portal de construcții, arhitectură și urbanism din România va avea astfel și mai multă informație și un nou mod de utilizare, mai facil și mai eficient, cu un design grafic plăcut și intuitiv. Odată cu această schimbare, se reinventează noțiunea de documentare pentru arhitecți. Toate informațiile necesare în munca de proiectare sunt acum adunate într-un singur loc, iar *spatiulconstruit.ro* devine un showroom virtual complet, deschis non-stop, unde arhitecții pot găsi și studia produsele și soluțiile disponibile pe piață fără a angaja discuții consumatoare de timp cu furnizorii.

În plus, noul portal *spatiulconstruit.ro* oferă acces gratuit la o bibliotecă profesională cu peste 22.000 de documentații tehnice și detalii CAD ce pot fi descărcate pe calculator și utilizate în proiecte, iar secțiunile dedicate pentru fotografii și materiale video adună cea mai cuprinzătoare colecție de

imagini de produs și ambient, portofolii sau filme documentare din construcții și arhitectură.

Pe lângă această importantă componentă de documentare, portalul *spatiulconstruit.ro* aduce, zi de zi, știri și noutăți ce acoperă întreaga actualitate internă și externă, de la informații de afaceri, licitații în construcții și comunicate ale producătorilor până la studii și analize de piață, legislație, normative tehnice de proiectare și cele mai proaspete informații din arhitectură și design.

Mai simplu spus, din 15 iunie 2011, BICAU.RO s-a metamorfozat și a devenit o platformă de informare completă în construcții, arhitectură și urbanism! O experiență nouă, menită să facă documentarea de zi cu zi mai ușoară și mai eficientă. Disponibilă gratuit în noul spațiu, găzduit la adresa www.spatiulconstruit.ro!

Colegiul Director al OAR București

Câteva întrebări fără răspuns

Zgomotul demolărilor din străzile Buzești-Berzei a stârmit în ultimele luni numeroase întrebări și dispute aprinse, departe de a fi stinse, reflectate inclusiv în această pagină a buletinului A&B, dar nu despre ele va fi vorba în continuare. De asemenea, Piața Universității este răvășită de un mare șantier pentru un parcaj subteran relativ mic și pentru care s-au mutat, sper temporar, patru statui emblematice ale Bucureștiului. Acestea așteaptă stinghere în Parcul Izvor să revină pe amplasamentele inițiale și să fie așezate în șirul ordonat care a consacrat poate imaginea cea mai cunoscută a centrului orașului. Cele patru statui, cu dimensiuni perfect adaptate spațiului construit din jur, se proiectau pe clădirea din 1906 a arhitectului Oscar Maugsch și pe cea din 1935 a arhitectului G. M. Cantacuzino, părțile hemiciclului care, împreună cu Universitatea de vizavi (1914-1934, arhitect Nicolae Ghica Budești), determină cadrul urban cel mai echilibrat din București. Deocamdată, în condiții tulburi de legalitate, aici s-au demolat vestigiile subterane ale fostei Academii Domnești de la Sf. Sava, iar viitorul fundațiilor bisericii cu același nume este nesigur. Mai puțin cunoscute publicului și chiar arhitecților din București au fost demersurile tenace ale Filialei București a OAR de a organiza, împreună cu Primăria București, un concurs pentru soluția de amenajare a spațiului de la suprafața Pieții Universității. Întucât speranțele în această întreprindere nu sunt în totalitate spulberate, nici despre acest caz nu este vorba acum. Ci despre noul șantier deschis acum aproape două luni în imediata apropiere, prefigurând iminenta transformare a fațadelor Teatrului Național și care ridică o serie de întrebări.

Povestea Teatrului Național pare fără sfârșit, ea revenind periodic în actualitate de peste o jumătate de secol, fiind de fapt și mai veche, dacă ne raportăm la momentul august 1944, când a fost bombardată vechea clădire din Calea Victoriei.

Anvelopa Sălii Mari a Teatrului Național, cu arcade din tencuială dispuse pe mai multe registre, acum în curs de desființare, a fost răspunsul de circumstanță la comanda politică de la începutul anilor '80 prin care se dorea schimbarea fațadelor rezultate din aplicarea proiectului din 1965 elaborat de arhitectul Horia Maicu, în colaborare cu arhitecții Romeo Belea, Nicolae Cucu, Richard Bordenache jr. etc.

Problema refacerii Teatrului Național a fost obiectul unui lung șir de dezbateri în anii '50 și la începutul anilor '60, inclusiv a unor concursuri publice, dintre care cel mai semnificativ a fost se pare cel din 1962, câștigat ex-aequo de echipa arhitecților Anton și Margareta Dâmboianu și de cea formată din arhitecții Gheorghe Filipeanu și Leon Strulovici. La acestea s-a adăugat o propunere spectaculoasă a regizorului și arhitectului Liviu Ciulei în colaborare cu arhitecții Paul și Stan Bortnowski. Dar, așa cum se întâmplă de cele mai multe ori, elaborarea proiectului a fost atribuită arhitectului zilei de atunci, Horia Maicu, care era și arhitectul-șef al Bucureștiului, coordonatorul unor edificii simbolice ale regimului comunist – Casa Scânteii (1949-1955), Sala Palatului (1958-1960), panteonul liderilor comuniști (1958-1963).

Proiectul Maicu propune o arhitectură masivă, dominată de plinuri, care la corpul sălii principale susțin o copertină spectaculoasă, cu surse de inspirație contradictorii, amintind atât de streășinile ample ale Mănăstirii

Voronet, dar și de capodopera arhitectului Le Corbusier de la Ronchamp. Echivocul soluției inițiale era sporit și de panourile foarte mari destinate a primi o decorație exterioară în frescă sau mozaic, care nu și-a găsit autorul la timpul potrivit. Chiar dacă oferea condiții la standarde ridicate de desfășurare a spectacolelor, rezultatul arhitectural-urbanistic a mulțumit numai în mică măsură, fiind ținta a numeroase critici, exprimate în condițiile politice din anii '70 în special pe la colțuri.

Nici recarosarea finalizată în 1984 după proiectul arhitectului Cezar Lăzărescu nu a întrunit multe aprecieri pozitive, mai ales că soluția adoptată reflecta indicațiile neavenite ale lui Nicolae Ceaușescu, prin care acesta dorea acoperirea atât a copertinei sălii mari a teatrului, dar mai ales a turnului scenei. Lucrările din această etapă au afectat și confortul interior al sălii, prin sporirea exagerată a numărului de locuri și amenajarea unei loje oficiale de mari dimensiuni, dar și prin structura de rezistență.

Cu un grad mare de uzură și o arhitectură mult discutată, clădirea Teatrului Național necesită în mod sigur o intervenție de fond.

Ar fi fost de așteptat ca un subiect atât de important să fie obiectul unui concurs public și a unei dezbateri atât la nivelul breslei arhitecților, cât și în opinia publică.

Lucrurile s-au petrecut însă tot pe tăcute.

Din câteva articole sumare din presă sau din laconice știri de la televizor, dar mai mult din zvonistică, s-a aflat că Ministerul Culturii a decis revenirea la forma Teatrului Național din anii '70, după un proiect de refacere întocmit de arhitectul Romeo Belea, unul dintre membrii echipei inițiale de proiectare. În afară de avantajele funcționale și

tehnice ale noii intervenții, se știe puțin, practic nimic, mai ales despre cum vor arăta noile fațade.

Câteva întrebări sunt de neocolit.

Se demolează, dar ce se va pune în loc?

Cum vor fi tratate marile plinuri ale sălii mari?

Dar, în primul rând, este oportună revenirea la imaginea Teatrului Național din anii '70?

Eu cred că nu. Forma și atunci controversată a acestuia nu mai poate fi valabilă astăzi, cu atât mai mult în deceniile următoare.

Construim sau refacem niște construcții în primul rând pentru viitor și ar fi fost normal să fie chemată să-și spună părerea mai ales generația tânără de arhitecți, cea care nu a trecut prin compromisurile perioadei comuniste, dovedind nu numai mult talent, dar și o altă abordare a arhitecturii.

Cum va fi amenajat spațiul din fața Teatrului Național ?

Primăria București promite un concurs pentru rezolvarea acestei părți a Pieții Universității, care sperăm să nu treneze la fel ca cel din zona statuilor din imediata vecinătate, de care am pomenit mai sus.

Nu ar fi fost firesc ca toate zonele Pieții Universității să facă obiectul unui studiu comun, care să aibă la bază soluțiile reieșite dintr-un concurs sau dintr-o serie de concursuri de urbanism și arhitectură, care să se refere și la soluțiile de refacere ale fațadelor Teatrului Național ?

În schimb, materializându-se o inițiativă mai veche, în fața teatrului s-a ridicat până una alta un monument dedicat lui Ion Luca Caragiale, „Căruța cu paiațe”, sculptor Ioan Bolborea.

Relația dintre acesta și spațiul construit înconjurător readuce încă o dată în actualitate o altă întrebare, cea legată de amplasarea monumentelor de for public. Situație ilustrată și de haosul statuar care s-a creat în ultimele două decenii în Piața Revoluției.

Se mai aude că se lucrează la proiectele de transformare ale Sălii Palatului și Sălii Omnia, din spatele Ministerului de Interne, prima se pare pentru a deveni un mare „mall cultural”, a doua pentru a găzdui Teatrul de Operetă. Toate sunt lucrări definitorii pentru aspectul viitor al Bucureștiului, realizate din fonduri publice.

Firesc ar fi ca ele să fie cunoscute și dezbătute public, pe baza unor soluții reieșite în urma unor concursuri de

arhitectură.

În alte locuri, în astfel de cazuri, nu numai că soluțiile sunt rezultatul unor concursuri publice, dar alături de șantierele de o asemenea importanță se găsesc puncte de prezentare ale lucrărilor respective. Din păcate, nu este cazul în București.

Contrar impresiei generale, în București se construiește mult, iar în scurt timp vom vedea că zone importante și cu tradiție ale orașului vor arăta altfel. Cum? Nu se știe.

Din păcate, corespunzător practicii nefericite a urbanismului derogatoriu, multe intervenții se fac pe baza unor studii punctuale, transpuse în planuri urbanistice zonale pentru fiecare colț în parte, care și acestea se modifică de nenumărate ori și bineînțeles se reaprobă funcție de interese conjuncturale, totul în detrimentul unei concepții de ansamblu coerente.

Perseverând în acest mod, la final nu ne va rămâne decât să plângem cu toții că orașul s-a dezvoltat haotic și lipsit de identitate.

Arh. Alexandru Panaitescu
Vicepreședinte al Filialei
București a OAR

Lider mondial în plafoane modulare suspendate

Armstrong Students' Competition Serbia 2010 Authors: Ana Cogoljevic, Stefan Dordevic – Faculty of Architecture, University of Belgrade, Serbia

Comisia de disciplină

Arhitectul de interior și dreptul său de semnătură

În urmă cu 10 ani, în anul 2001, în cadrul Universității de Arhitectură „Ion Mincu” a luat ființă o nouă facultate, cea de Arhitectură de Interior, după ce cu doi ani înainte începuse să-și deruleze activitatea Facultatea de Urbanism.

Cine sunt arhitecții de interior?

Urmând exemplul altor universități europene, în cadrul Facultății de Arhitectură de Interior, studenții arhitecți au avut de parcurs o programă analitică desfășurată pe parcursul a 5 ani de studiu. În primii ani, temele de proiectare sunt similare cu cele ale studenților Facultății de Arhitectură, incluzând proiecte complexe, punându-se accent în anii terminali pe organizarea spațiului interior.

Arhitectul de interior nu este decorator de interior și nici designer de obiect.

– Proiectează conform programei spații rezidențiale, spații comerciale, birouri etc.;

– Modifică spații existente, ceea ce implică atât proiectarea de arhitectură, cât și coordonarea tuturor specialităților;

– Este șef de proiect complex pentru aceste programe și este responsabil pentru coordonarea și calitatea proiectului, acestea constituind caracteristici identice cu cele ale arhitectului sau conductorului arhitect, dar la limitele de competență prestabilite.

Prima serie de absolvenți ai Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” – Facultatea de Arhitectură de Interior a fost cea din anul 2006. Nici la acea dată și nici în momentul de față Clasificarea Ocupațiilor din România nu cuprinde această profesie cu această denumire: adică cea de arhitect de interior.

Arhitectul de interior, ca persoană care exercită o profesiune liberală, trebuie să răspundă în fața legii pentru lucrările de proiectare asumate.

Ordinul Arhitecților din România a analizat la acea dată această problemă în cadrul Consiliului Național și a ajuns la concluzia acceptării unui compromis până la reglementarea ce urma a fi operată în Clasificarea Ocupațiilor din România, subgrupa 214 – Arhitecți, ingineri și asimilați.

Astfel, arhitectul de interior a acceptat această asimilare în defavoarea sa, cu limitele impuse dreptului de semnătură al conductorului arhitect, renunțând

practic la recunoașterea celor doi ani de studii efectuați în plus și care îl diferențiază de acesta din urmă.

Dreptul de semnătură în acest caz se obține numai după înscrierea în Ordinul Arhitecților pentru perioada de stagiu legal, apoi arhitectul de interior poate să participe la examenul de acordare a dreptului de semnătură. Numai după trecerea cu succes a examenului susținut în fața Comisiei de acordare a dreptului de semnătură din cadrul Ordinul Arhitecților din România, el poate fi inclus în Tabloul Național al Arhitecților cu drept de semnătură potrivit pregătirii sale.

Repetăm că diferențele între limitele de competență conferite de dreptul de semnătură între arhitecții cu drept de semnătură și arhitecții de interior cu drept de semnătură trebuie redefinite, cu atât mai mult cu cât titulatura de conductor arhitect nu mai este de actualitate, nemaifiind noi absolvenți cu această specializare.

Argument legal

Specialitatea de Arhitectură de Interior este recunoscută ca profesie prin Hotărâre de Guvern privind specializarea în învățământul superior, iar Directiva Europeană 2005/36/CE creează un cadru de incluziune și nicidecum o excludere a arhitectului de interior:

Argument, alin. 28: „[...] în majoritatea statelor membre, activitățile din domeniul arhitecturii se exercită, de jure sau de facto, de către persoane care posedă fie doar titlu oficial de calificare ca arhitect, fie acest titlu însoțit de alt apelativ [...]”.

Mai mult decât atât, conform Legii 172/2010, arhitectul de interior:

– se încadrează în prevederile articolului 4 modificat, alin. 1, întrucât durata studiilor este de 5 ani, respectându-se inclusiv reglementările Directivei 2005/36/CE – este inclus în lista celor care fac parte din Ordinul Arhitecților din România, menționată în articolul modificat 23, alin. 3: „Din ordin fac parte arhitecții și conductorii arhitecți cu sau fără drept de semnătură, urbanistiști diplomați fără drept de semnătură sau cărora le-a fost acordat, în condițiile legii, drept de semnătură similar conductorilor arhitecți, stagiarii și ORICE DEȚINĂTOR AL TITLULUI DE ARHITECT, la cererea acestora.”

Atât timp cât pentru obținerea Autorizației de Construire legislația actuală obligă la depunerea unei documentații stampilate de arhitect cu drept de semnătură, este injust și ilegal ca arhitectul de interior – după cinci ani de studii, cu responsabilitatea unui șef de proiect complex, chiar dacă este vorba de proiecte de mici dimensiuni – să fie nevoit să apeleze la un coleg cu drept de semnătură, arhitect sau conductor arhitect pentru a-i fi semnate proiectele. În acest caz se ajunge cu siguranță la semnătura de complezență.

În ședința Consiliului Național al Ordinului Arhitecților din România din 30 mai s-a discutat pe larg acest subiect, având în vedere că o perioadă a fost sistat dreptul de înscriere a arhitecților de interior în cadrul OAR. Automat, prin această măsură, chiar dacă arhitectul de interior a profesat, perioada lucrată nu poate fi considerată, conform regulamentului, ca făcând parte din perioada prevăzută pentru stagiatură.

În urma dezbaterilor de la această ședință, dezbateri la care a participat și Societatea Arhitecților de Interior și Design din România s-au clarificat unele probleme legate de limitele de competență și în principal s-a revenit la starea de normalitate prin care s-a hotărât, până la noi reglementări, să se continue la cerere înscrierea absolvenților Facultății de Arhitectură de Interior în O.A.R. conform Normelor Metodologice pentru aplicarea Legii 172/2010 pentru acces la stagiu recunoscut și examen. În același timp, s-a discutat să se intensifice demersurile pentru modificarea COR – Clasificarea Ocupațiilor din România, subgrupa 214: Arhitecți, ingineri și asimilați prin adăugarea ocupației de Arhitect de interior. Arhitectul de interior este arhitect cu dreptul de a fi membru al OAR, practicând profesia de arhitectură de interior complementară arhitecturii de concept.

În urma ședinței Consiliului Național al OAR s-a adoptat o atitudine europeană față de această profesie.

Arhitect Silvia Oostveen
Membri al Comisiei Naționale de Disciplină
Ordinul Arhitecților din România

KITCHEN
SYSTEMS

100

SPIRIT OF
FRANKE
THE FIRST 100 YEARS

FRANKE

PHOTO: EP ITALIA

Chiuveță Logica Line, baterie Sirius, plită inducție, hotă Neptune Soft, cuptor Smart

HEIDI KLUM - LOS ANGELES

CELEBRITY EXPERIENCE

Oricare ar fi alegerile personale în materie de design și lifestyle, Franke vă va ajuta să le evidențiați prin sistemele inteligente și produsele obținute ca urmare a celor 100 de ani de experiență și pasiune. Franke aduce strălucire și eficiență în bucătărie, transformând-o într-un spațiu creativ și ospitalier. Fiecare soluție furnizează o experiență unică, fără compromisuri în ceea ce privește aspectul și funcțiile, performanțe durabile și calitate. Mai mult de 100 de milioane de locuințe din toată lumea se bazează pe sistemele de bucătărie Franke.

Your choice

www.franke.com/heidi

Diametrala Buzești – Rahovei

Un exercițiu urban fără viitor

Întrucât, în calitate de arhitect și ca bucureștean, nu pot fi de acord cu concluziile conținute de articolul „Diametrala Berzei – Buzești. Un exorcism urban venit din trecut”, semnat de domnul arhitect Mario Kuibuș în numărul 32/2011 al publicației „Arhitectii și Bucureștiul”, editată de către Filiala București a OAR, voi încerca să prezint propriul punct de vedere.

1. Bucureștiul de altădată (a fost întemeiat ca oraș sacru)

Ca bucureșteni, cu siguranță că foarte puțini dintre noi au aflat că Bucureștiul este întemeiat și a funcționat cam două treimi din istoria sa cunoscută (adică de pe la jumătatea secolului al XV-lea până aproape de jumătatea secolului al XIX-lea) ca oraș sacru. Și mai puțini acceptă (sau ar fi dispuși să accepte) o astfel de realitate. Acesta este, probabil, și motivul pentru care studiul Danei Harhoiu: „București, un oraș între Orient și Occident” a fost cenzurat printr-o tăcere persistentă (din partea breslei) ce durează de peste un deceniu și jumătate. Deși, la data publicării textului cu pricina, Alexandru Beldiman, președintele de atunci al Uniunii Arhitecților din România, scria în prefața lucrării: „Prin caracterul inedit și îndrăzneala ipotezelor, studiul de față reprezintă, fără îndoială, un moment de răscruce (subl. ns.) în cercetarea de urbanism din România”.

A fost și este, în continuare, inoculată în schimb (vezi și recentul studiu al lui Giuseppe Cina: „București, de la sat la metropolă”) imaginea unui București ce a luat naștere și a dăinuit ca un sat mai mare. Care apoi, tocmai datorită „primitivismului său gregar” a putut să fie metamorfozat, în chip minunat, într-un mic Paris paradisiac. După care ar trebui să tânjim cu toții.

Așa că, privite (și) din acest unghi – care include dimensiunea sacră a orașului – promenada „la bulevard” sau „la șosea”, ori „știrea zilei” sau actualul „bombardament informațional” pot să confirme teza conținută de articolul dlui arhitect Kuibuș, potrivit căreia „avem nevoie de o altă calitate a experiențelor sociale sau culturale, bazate pe un rafinament superior față de cel al predecesorilor noștri” pentru a „deveni din ce în ce mai selectivi cu calitatea lucrurilor, locurilor sau serviciilor cu care sau în care vrem să interacționăm”.

Cu deosebirea că, în opinia mea, nevoia

și selectivitatea bucureștenilor (deși, cu siguranță, nu numai ale lor) ar trebui să fie preponderent spirituale și, de ce nu, chiar sufletești. Nu doar „economico-sociale” ori „politico-administrative”, sau „cultural-educative.”

2. Și mersul pe jos este deja inventat. Ca și roata (automobilului)

În acest context, fixat de articolul la care fac referire – context în care „se situează un concept dezvoltat în ultimii ani dintr-o experiență practică și teoretică a unor orașe diverse... de cultură vestică, unde democrația a fost aproape neîntreruptă”, concept având drept „nouă orientare omul și nu mașina” – nu pot însă să nu observ, în primul rând, că „copenhagenizarea”, despre care amintește articolul în speță, riscă să devină, la rândul ei, o dogmă. Această dogmatizare urmând să aibă loc dacă și „copenhagenizarea” va fi pusă să slujească o ideologie.

Pe de altă parte, potrivit dlui arhitect Kuibuș, se poate admite că „orașele lor (ale occidentalilor – n.n.) pot să devină mai durabile în contextul în care păstrea (cele) două principii clare: orientarea către om și către tot ceea ce înseamnă asigurarea calității unor necesități și aspirații de viață sănătoasă (în contextul urban complex în care ne aflăm și ne dezvoltăm ca indivizi, alături de menținerea unei compactări urbane generale optime pe principii corecte de economie, cu grijă față de neproliferarea unor structuri sau strategii energofage dăunătoare mediului sau planetei.”

Din punctul meu de vedere însă, problema lor (a occidentalilor) este că, în felul acesta, (re)inventează mersul pe jos după ce au perfecționat roata până la feteș. Transformând automobilul într-o prelungire a propriului corp.

Iar noi vom avea mâine o problemă, poate chiar mai mare decât cele de până acum, dacă vom prelua – în mod necritic – invenția din ziua de azi a mersului pe jos occidental. Tot așa cum, astăzi, avem o problemă pentru că unii dintre noi iată că preiau – tot în mod necritic – invenția de ieri a „roții” occidentale. Și așa cum ieri, am avut și continuăm să avem o problemă pentru că cei mai mulți dintre noi am preluat – la fel de necritic – „știrea zilei” de la televizor. Și tot așa cum, începând de săptămâna trecută (adică încă de pe la începutul secolului al XIX-lea), avem o teribilă problemă pentru că elitele noastre de atunci (probabil de o

calitate comparabilă cu a celor de astăzi) au crezut că intră în rândul lumii dacă au „evadat” din parohiile în care își aveau casele pentru a avea parte de „plimbare la șosea” construită de Kiseleff. Adică de generalul rus care ocupase țările Române și trăgea nădejde să le facă plocon țarului, ca guvernii.

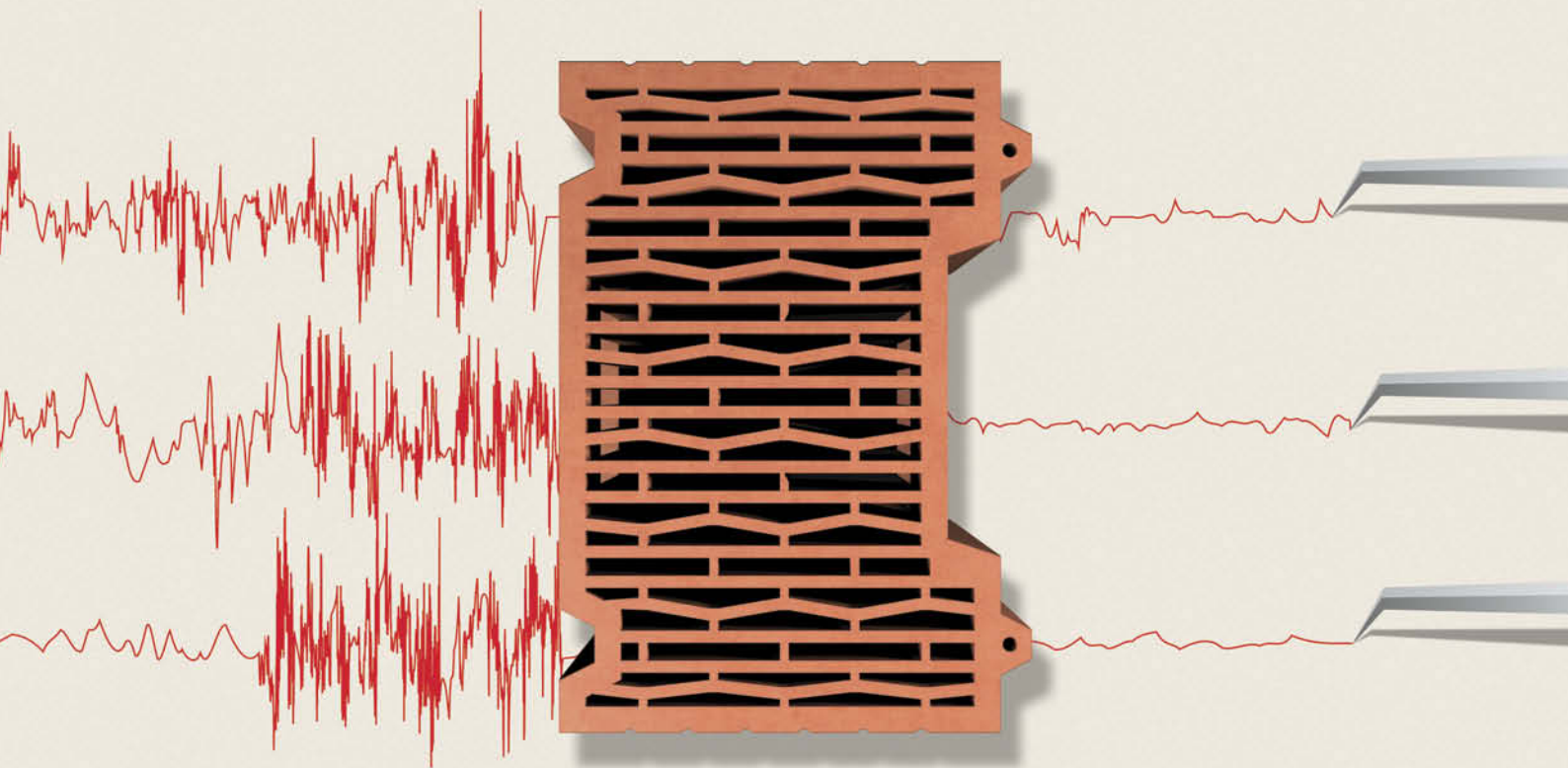
Totuși, probabil că (și), în cazul Bucureștiului, o operație la care face trimitere textul articolului la care mă raportez, de felul „descurajării traficului auto prin căi diverse, cum ar fi: dezvoltarea rețelelor de transport în comun și a spațiilor pentru bicicliști și pietoni, crearea de sisteme de plată generalizate asupra tuturor mașinilor ce parchează în zona centrală, crearea unui inel exterior tip autostradă, crearea unor taxe de acces cu mașina în zona centrală, blocarea dezvoltării orașului pe principii de extindere cu cartiere pre-urbane ai căror locuitori ar fi dependenți de oraș și de automobil, crearea de parcări mari la intrarea în oraș și racordul lor cu rețeaua de transport în comun”, este bună.

Neajunsul major al unui astfel de demers este însă acela că el va acționa (cu precădere) asupra efectelor. Nicidecum, sau oricum mult mai puțin, asupra cauzelor fenomenului pe care autorul articolului Diametrala Berzei – Buzești îl identifică ca provenind din nerespectarea principiului major ce trebuie să stea la baza coagulării/funcționării aglomerărilor urbane contemporane, și anume: „orientarea către om.” Principiu la care, de altfel, subscriu fără rezerve.

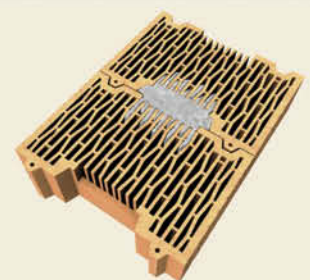
De aceea, eu cred că principala provocare căreia trebuie să-i facem față nu se leagă în primul rând de soluțiile profesionale (posibil să fie aplicate), ci constă, mai ales, în faptul că trebuie să înțelegem, să acceptăm și să acționăm astfel încât invențiile (mai toate occidentale, sau atribuite sieși de către Occident), de felul aragazului, automobilului, televizorului, calculatorului, telefonului mobil, să rămână niște simple instrumente care, eventual, pot să ne schimbe întrucâtva existența, în niciun caz să reușească să ne „revoluționeze” viața și/sau să ne modifice ființa.

Civilizația occidentală actuală nu a înțeles, cel puțin până acum, din acest punct de vedere, este pe un drum greșit. Pentru că ea a crezut că poate – chiar este datoare – să înglobeze (în această ordine) cultura și spiritualitatea. Or, lucrurile, cred eu, stau exact pe dos. Spiritualitatea este factorul determinant.

+30% Performanță la seism

Cea mai bună poliță de asigurare: gama de produse premium Porotherm STh și S

Produsele Porotherm 30 STh Porotherm 38 STh și Pototherm 25 S de la Wienerberger au un design inovativ al structurii și al dispunerii golurilor verticale. Configurația blocului ceramic îmbunătățește mecanismul de cedare sub acțiunea solicitărilor de tip seismic (eforturi principale - diagonale). Rezistența la forfecare în rostul vertical de mortar este sporită cu circa 30% față de produsele tip locaș de mortar.

Pentru ca planurile tale să rămână în picioare.

Proprietăți fizice	POROTHERM 38 STh	POROTHERM 30 STh
Rezistență medie la compresiune pe fața de pozare (N-mm ²) $f_{b,med}$	10	10
Conductivitate termică* (W-mK) $\lambda_{10,dry}$	0,141	0,141
Indice de reducere sonoră (dB)	50	50
Comportament de ardere (clasa)	A1	A1

*conform SR EN 1745:2003

$f_{b,med}$ - valoare minim garantată, conform SR EN 771-1:2003 SR 771-1:2003/A1:2005;

$\lambda_{10,dry}$ - conductivitate termică, valoare declarată, pentru blocul ceramic ars, în stare complet uscată.

De aceea, cred că noi, ca (arhitecți) români, trebuie să înțelegem, măcar de acum încolo (așa după cum cei mai mulți dintre noi nu au înțeles până în prezent), că nu trebuie să rămânem cantonați și, mai ales, nu trebuie să mimăm defazat această paradigmă civilizațională. Care, periodic, naște maniheisme: ieri al roții versus potcoavă, azi al pedometrului versus roată, mâine presupun că al altimetrului versus pedometru...

Altfel, vom repeta cu vioioșie greșelile trecutului, când am distrus orașele noastre – Bucureștiul, mai ales – cu mult mai mult decât și le-au distrus ei pe ale lor. Mulți dintre noi fiind cei care au maimuțarit, de regulă, urbanismul (și arhitectura) la modă.

Pentru ca, astfel, să facem să dureze, în viitor, monstruozițiile cu care ne-am procopsit.

3. Diametrala Buzești (Berzei – Vasile Pârvan – B.P. Hașdeu – Uranus) – Rahovei

Este evident că, dacă privim articolul dlui arhitect Kuibuș mai ales prin prisma celor de mai sus, o operațiune de „fluidizare a traficului auto”, pe „axa nord-sud printr-un proiect precum Diametrala Berzei – Buzești”, făcută în baza unui studiu, „precum JICA – așa-zisul Masterplan de transport al Municipiului București și al Zonei Metropolitane”, este o eroare. Dar această fluidizare este o eroare, nu (doar) pentru că așa după cum ne spune autorul articolului: „este inutil să comandăm studii de trafic unei organizații care, nefiind dedicată domeniului, nu a luat în calcul, în studiul predat, scenariile de dezvoltare referitoare la transportul în comun, piste pentru bicicliști, zonele pietonale și nici problema transportului cu autoturismul.” Motiv pentru care (și) „din această ipostază era clar de la început că JICA nu deține mijloacele de a crea o strategie complexă, integrată, de top pentru București, având în vedere limitele sale instituționale.”

După părerea mea, o astfel de operațiune de fluidizare a traficului este o greșală tocmai pentru că, nici la data demarării studiului JICA, nici la finalizării PUZ-ului dedicat tronsonului Berzei – Buzești, și nici la momentul actual – când buldozerele dărâmă casele într-o veselie – nu a existat și nu există o strategie integrată de dezvoltare a orașului. Cu atât mai puțin nu a existat și nu există (cel puțin după știința mea) o viziune care să stea la baza acestei (viitoare) strategii aflată, se pare, abia în primele faze de lucru. Nu a existat și nu există un fir (roșu) călăuzitor care să străbată un astfel de proiect strategic la nivelul întregii urbe, de la un capăt la celălalt, unind toate părțile componente. Desigur, luate separat, aproape toate

referirile din articolul dlui arhitect Kuibuș legate de:

- critica Diametralei, ca alternativă la Calea Victoriei și Bulevardul Magheru;
 - posibilitatea producerii unor „experiențe similare celor din alte locuri de succes de pe glob... în spații publice cu contextualități inedite”, chiar dacă, în cazul României, conceptul de spațiu public nu se suprapune, în totalitate, peste conceptul occidental de spațiu public;
 - analiza comparată, pertinentă de altfel, făcută între Bdul Magheru și Calea Victoriei, ca posibile replici autohtone ale celebrelor Champs-Elysees și Rambla și centrul istoric;
 - fabricarea de „mărci identitare, dezvoltate în mod inteligent, pe care primăria le-ar putea promova ca proiecte imobiliare integrate”;
 - oportunitatea dezvoltării durabile a orașului” în contextul poveștilor sale vechi, deștept actualizate și al elementelor fizice construite de pe urma cărora poți dezvolta asemenea povești integrate la scară umană”;
- pot fi corecte în sine și, după caz, chiar aplicabile.

În opinia mea însă, toate la un loc și multe altele asemenea lor nu pot alcătui unul sau mai multe seturi coerente de propuneri – ca părți ale unui întreg – în absența întregului însuși, reprezentat de o viziune strategică despre care știm că (încă) nu există.

4. Spor(t)ul național

Revenind la Diametrală, vom observa că, de altfel, este vizibil cu ochiul liber pe un plan al orașului faptul că – în pofida sacrificiilor pe care le implică – ea scurtează cu doar 2, maximum 3 kilometri, traseul de traversare al Bucureștiului, oferit (și) de inelul interior închis acum de Pasajul Basarab.

Dar nu aceasta este problema pe care va trebui să o rezolvăm în viitor. Pentru că, așa după cum am arătat, ea este deja rezolvată prost în prezent. Și, oricum, ideea va fi rapid abandonată. Cu toate acestea, nu cred, așa după cum crede dl. arhitect Kuibuș, că „dorința accelerată a unor purtători de idei, de a recupera o himeră din trecut (ce încă nu a fost consumată) ca o posibilă strategie neîmplinită, pe care alții – în alte societăți – au dat-o la lada cu gunoi, este absolut hilară. Și nici nu mi se pare a ne fi marcat în mod fatal „acel complex al valorilor Occidentului rămas ca urmă a unei tranșante și nefaste experiențe de sistem comunist, (a se vedea și clișeul leninist al lăzii de gunoi, citat mai sus – n.n.) în care se amestecă dorințe și vise occidentale neîmplinite, precum cele ale unor orașe cu căi largi, pline de autoturisme ce se leagă prin noduri de intersecții suspendate, futuriste”.

Cu atât mai puțin cred, așa după cum crede autorul articolului la care mă raportează, că ne bântuie complexul „în a prelua înțelepciunea și experiența altora, în mod selectiv și fără a lua în considerare contextul său inițial” pentru că „dacă le-am prelua corect, ele ne-ar pune, fără îndoială, într-o ipostază de inferioritate”.

Și nici nu cred deloc, așa după cum, în mod oarecum denigrator, afirmă colegul nostru, că „suntem de mici antrenați la sportul național – reinventatul roții” și „de aceea suntem și vom rămâne de-a pururi campioni mondiali la vulcanizare.” În schimb, eu am credința că, în realitate, problema pe care va trebui să o rezolvăm în viitor, pe care nu am rezolvat-o în trecut și care, în prezent, pe mulți dintre noi nici măcar nu-i preocupă, este refuzul (sau incapacitatea) autorităților de a concepe soluțiile dintr-o perspectivă sistemică bazată pe – și care să genereze apoi, la toate nivelurile – o competiție profesională, care să se desfășoare într-un cadru deopotrivă suficient de larg și de bine reglementat. Acest refuz, sau această incapacitate, fiind ceea ce, de fapt, generează și lipsa unui spor(t) național autentic și benefic. Așadar, privitor la domeniile arhitecturii și urbanismului, am convingerea că singura alternativă viabilă la problemele care apar (cum se dovedește a fi și problema Diametralei) este instituția concursului de arhitectură și/sau de urbanism. Pentru că dacă, de exemplu, înainte să înceapă toată vânzoleala cu Diametrala (sau cu Pasajul Basarab) s-ar fi pus la punct strategia de dezvoltare a orașului de către câștigătorul unui concurs de urbanism care să fi avut drept scop creionarea/punerea bazelor respectivei strategii, foarte probabil că s-ar fi ajuns la concluzia că nu este nevoie nici de diametrală și nici de pasaj. Și deci, cel puțin în aceste (două) cazuri, nu ar mai fi fost nevoie nici de „inventarea roții” și, pe cale de consecință, nici de organizarea „unui campionat mondial de vulcanizare”. Și atunci, cu siguranță, nici „exorcismul”, la care face referire dl arhitect Mario Kuibuș în titlul articolului d-sale, nu ar mai fi avut loc.

arh. Șerban Popa

NOTĂ: Câteva din ideile aflate în acest articol au fost prezente și într-o documentație referitoare la București, documentație pe care, încă din 2008, am pus-o la dispoziția principalilor candidați din acel an la Primăria Capitalei. Fără ca vreunul dintre ei să catadicsească măcar să dea chiar și cel mai mic și neangajant răspuns. Fie el, acel răspuns, doar unul de o minimă curtoazie. Este și aceasta o explicație pentru starea de lucruri deplorabilă în care ne aflăm...

Inovația cu +30% performanță la seism:

Porotherm STh și S, Gama de Produse Premium, marca Wienerberger

Specialiștii au calculat că în ultimele 24 de luni, în întreaga lume au avut loc nu mai puțin de 48.000 de cutremure cu magnitudinea de peste 4 pe scara Richter, adică în jur de 65 de cutremure pe zi.

În primele 2 luni ale anului 2011 și în România au avut loc nu mai puțin de 42 de seisme cu magnitudinea de sub 4 pe scara Richter. Opinia publică este foarte sensibilizată de efectele grave ale cutremurelor mediatizate recent, iar oamenii sunt din ce în ce mai interesați de rezistența clădirilor în care locuiesc.

Specialiștii din întreaga lume sunt preocupați de găsirea celor mai bune soluții pentru proiectarea și construirea de clădiri rezistente și durabile. În acest scop, efortul de cercetare depus de experții Wienerberger a dus la dezvoltarea unor produse speciale pentru condițiile seismice din România: blocurile ceramice Porotherm STh și S. Această gamă de produse conferă zidăriei o performanță la seism mai mare cu 30 de procente față de blocurile ceramice uzuale, prin soluția inovativă a designului structurii golurilor verticale și a decupajului specific „S” al locașului de mortar.

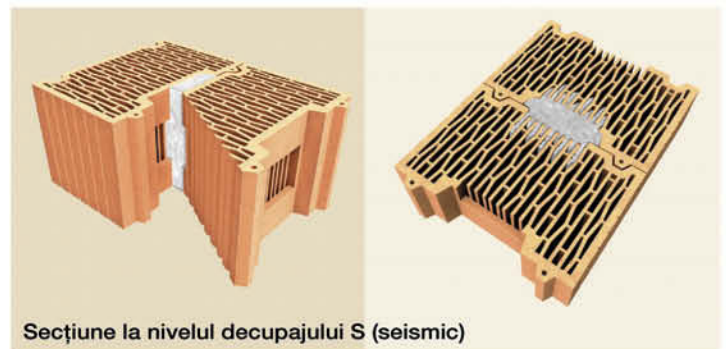
Porotherm STh și S se utilizează în construcție pentru pereți exteriori și despărțitori. Configurația blocului ceramic Porotherm de tip S îmbunătățește mecanismul de cedare sub acțiunea solicitărilor de tip seismic (eforturi principale - diagonale); rezistența la forfecare în rostul vertical de mortar este sporită cu circa 30% față de produsele tip locaș de mortar; conductivitatea termică are cea mai scăzută valoare față de alte tipuri de elemente de zidărie ceramice de grosimi similare, oferind cea mai performantă izolație termică.

În plus, dacă folosiți întreg sistemul ceramic Porotherm (zidărie de cărămidă, buiandrugii în înveliș ceramic și planșeu ceramic), puteți asigura pentru

clienții dumneavoastră construcții cu cea mai performantă izolație termică și fonică și o calitate superioară a ambiantului interior.

Nu în ultimul rând, trebuie luat în considerare și aspectul economic. Știind că, din costul total al unei case la cheie, costul cărămizii reprezintă doar 5% iar volumul și importanța sa în întregul ansamblu sunt mult mai mari, merită investit în soluția care asigură cea mai mare protecție, calitate și confort.

Pentru ca planurile tale să stea în picioare și relația cu clienții să reziste, construiește case durabile.

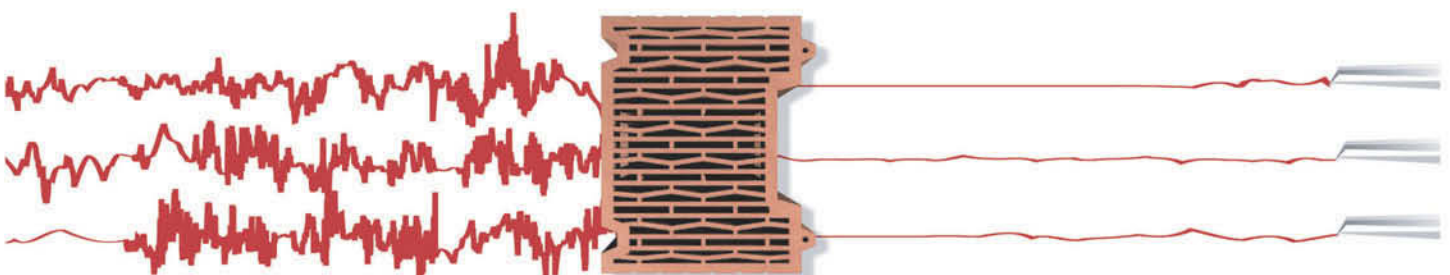

Secțiune la nivelul decupajului S (seismic)

Proprietăți fizice	POROTHERM 38 STh	POROTHERM 30 STh
Rezistență medie la compresiune pe față de pozare (N/mm ²) $f_{b,med}$	10	10
Conductivitate termică* (W/mK) $\lambda_{10,dry}$	0,141	0,141
Indice de reducere sonoră (dB)	50	50
Comportament la ardere (clasa)	A1	A1

* conform SR EN 1745:2003

$f_{b,med}$ - valoare minim garantată, conform SR EN 771-1:2003 SR EN 771-1:2003/A1:2005;
 $\lambda_{10,dry}$ - conductivitate termică, valoare declarată, pentru blocul ceramic ars, în stare complet uscată.

Anuala de Arhitectură București 2011

Programul evenimentelor

Anuala de Arhitectură din anul 2011 are ca temă „Concursul de Arhitectură”. Ea pune în discuție și atrage atenția asupra necesității organizării unui număr cât mai mare de competiții de arhitectură, ca principiu calitativ în domeniul construcțiilor din România. În acest sens, Anuala propune o serie de evenimente care se concentrează pe această tematică.

Joi, 7 iulie, ora 17:00: Deschidere și Premiere Anuala 2011 – va avea loc înmânarea premiilor Anualei de Arhitectură Ediția 2011

Vineri, 8 iulie, ora 19:00: „10 ani de OAR București” – eveniment omagial, cocktail-party

• **ora 10:00- 17:00, Sala Dalles:** „Conferințele Spațiului Public”; moderator Augustin Ioan

Luni, 11 iulie, ora 18:00, Sala Dalles – conferința „Arhitecți români și competițiile internaționale de arhitectură”, moderator Emil Ivănescu – sunt invitați să conferențeze arhitecți romani implicați în concursurile internaționale de arhitectură

• **ora 20:00, Sala Dalles** – experiment-muzică contemporană

Marti, 12 iulie, ora 18:00, Sala Dalles – conferințele „Ecolabeling în România” – conferințele vor pune în discuție problematica etichetării energetice a clădirilor, conform prevederilor impuse de Uniunea Europeană

• **ora 11:00, Sala Dalles** – workshop – concursuri de arhitectură: „Teme Bucureștene”, inițiator și moderator Dan Agent

Miercuri, 13 iulie, ora 18:00, Sala Dalles – conferință – invitați speciali: X Architekten din Viena + expoziție + proiecții film

• **ora 20:00, la Sala Dalles** – eveniment „Seară de poezie contemporană”, moderator Mihai Dușescu

Joi, 14 iulie, ora 18:00, Sala Dalles – conferința „5 Amenajări de Interior” – sunt invitate 5 birouri de arhitectură să prezinte realizările lor în domeniul amenajărilor de interior

• **ora 16 :00** – Premiere concurs design de obiect: „Creează obiecte mestesukare”

• **ora 20:00, Sala Dalles** – teatru experimental

Vineri, 15 iulie, ora 18:00, Sala Dalles – Premiere Concurs de Arhitectură „Reconversia închisorii de la Râmnicu Sarat”

Sâmbătă, 16 iulie, ora 20:00, la Sala Dalles – eveniment/cocktail-party „Milonga – seara de tango argentinian”

Duminică, 17 iulie – închiderea Anualei

Evenimente expoziționale

1. „O istorie a concursurilor de arhitectură în București”, curatori: Emil Ivănescu și Bogdan Fezi, colaborator: Ileana Săvescu. Expoziția are loc în spațiul central de la Sala Dalles și în Piața Universității, ca expoziție stradală.

2. „Concursuri de arhitectură” – expoziție cu proiecte realizate de membrii ale filialelor vecine filialei din București, premiate la concursurile locale de arhitectură; locație: Sala Dalles.

3. „Intervențiile Buzești –Uranus” – expoziție, curator: Mario Kuibuș.

4. „Sexlgloo” – expoziție instalații produse prin design parametric; curator: Irina Bogdan

5. „Sound – Art” – expoziție; curator: Justin Baroncea.

6. „Schite de arhitectură” – expoziție de grafică de arhitectură; autor: Cristina Olga Gociman

7. X Architecten – expoziție de arhitectură/concept.

Pentru eventuale modificări în program, urmăriți site-ul www.anuala.ro

C

ONCURSUL DE ARHITECTURĂ

Tematica Anualei din 2011 este "Concursul de arhitectură". Ea atrage atenția asupra necesității organizării competițiilor arhitecturale ca fundamentare esențială a calității și valorii mediului construit contemporan autohton. Deschiderea oficială și festivitatea de premiere vor avea loc joi, 7 iulie, ora 18:00, la Sala Dalles, Bulevardul Nicolae Bălcescu nr. 18, București.

7 - 17 iulie 2011, sala dalles | www.anuala.ro

ANUALA DE ARHITECTURĂ
BUCUREȘTI 2011

Rezultatele concursului pentru reamenajarea Parcului din Livada Poștei, Brașov

În data de 1 iunie a avut loc festivitatea de premiere a câștigătorilor competiției pentru reamenajarea Parcului din Livada Poștei, inițiată de Schaeffler România în parteneriat cu Primăria Municipiului Brașov și organizată de Ordinul Arhitecților din România în parteneriat cu Filiala Brașov-Covasna-Harghita a Ordinului.

Concursul, desfășurat în două etape, a avut ca scop principal selectarea celor mai bune propuneri pentru crearea unui parc contemporan sustenabil, cu o identitate proprie, care să constituie un centru de interes în oraș, articulat coerent în sistemul verde al Brașovului. Amplasamentul cu o suprafață de cca. 2,7 ha este situat în vecinătatea centrului istoric, către nord-vest, într-o zonă cu repere deosebite de peisaj natural și construit a Brașovului. Lucrările de reamenajare vor fi încredințate arhitectului Ștefan Zaharia, câștigătorului locului I.

www.oar.org.ro

PREMIUL I (câștigătorul concursului) – Proiectul nr. 196

Autor principal: arh. Ștefan Zaharia, Portugalia

Coautori peisagistică: arh. Frederico Soares, arh. Rita Pacheco

Colaboratori arhitectură: arh. Cornelia Zaharia, arh. Liliana Pimentel

PREMIUL II – Proiectul nr. 205

Autor principal: arh. Adrian Răzvan Soare

Coautori: arh. Eliza Yokina, arh. Elena Dragu, arh. Sebastian Lupea, arh. Raluca Viținescu, peisagist Vera Dobrescu, arh. Irina Plopeanu, arh. stagiar Iulia Dănilă

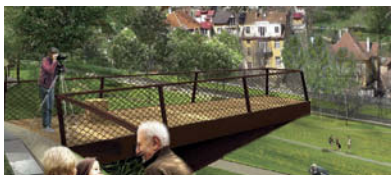
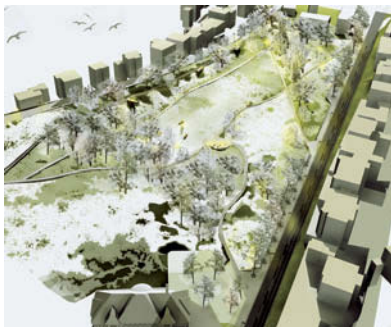
PREMIUL III – Proiectul nr. 185

Autori principal: arh. Elena Stoian, arh. Andrei Victor Guțu, peisagist Ana Maria Horhat

Coautori: arh. Raluca Primejdie

Colaboratori arhitectură: arh.-urb. Daniela Calciu, arh. Mirela Nițu, arh. Andrei Clonțea

Colaboratori specialități: dr. ing. Dorin Belu (iluminat), ing. Cristian Petcu (rezistență)

Atelierele Deschise de Arhitectură 2010 – 2011

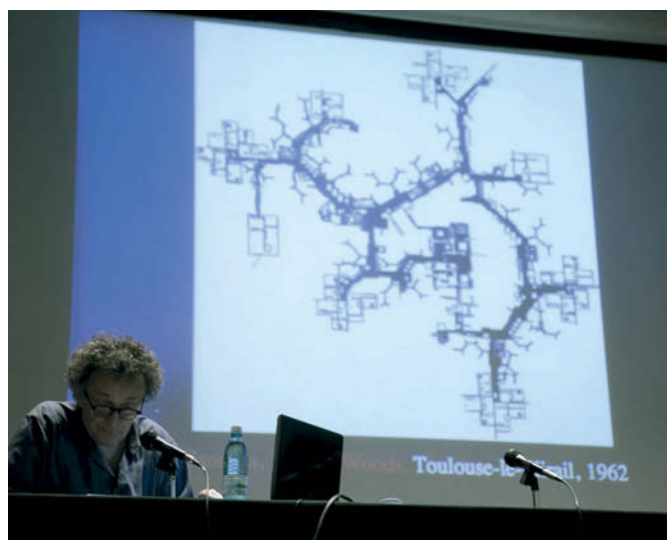
Pe 9 iunie, prima sesiune a Atelierele Deschise de Arhitectură, o inițiativă lansată de Ambasada Franței și de Institutul Francez, s-a încheiat cu o dezbatere pe tema „București: de la oraș la metropolă” la care au luat parte arhitecți, sociologi, jurnaliști și reprezentanți ai societății civile. Acestora li s-a alăturat arhitectul François Chaslin, totodată critic de arhitectură, care a și susținut în aceeași zi ultima din seria de conferințe începută în octombrie 2010. Cei 8 arhitecți francezi invitați la București de către IFB (Odile Decq, Jean-Dominique Secondi, Frédéric Bonnet, Adelfo Scaranello, Béatrice Jullien, Philippe Prost, Chebing Chiu și François Chaslin) au susținut o conferință tematică și un atelier pentru studenții și profesioniștii români, abordând subiecte importante ale arhitecturii contemporane. Poate cel mai interesant mesaj pe care aceștia l-au transmis este legat de potențialul incredibil al Bucureștiului, pe fundalul căruia este necesară stabilirea unui echilibru specific între vechi și nou. În toamnă, Atelierele Deschise de Arhitectură vor fi reluate cu o serie de noi invitați de prestigiu.

Câteva impresii ale arhitectului François Chaslin

„Aș vrea să spun că este preferabil ca orașul să nu fie desenat de arhitecți. Există și orașe desenate de arhitecți care sunt magnifice, cum este Brazilia, de exemplu. Însă Bucureștiul mi se pare un oraș extrem de spontan. Opiniile arhitecților, urbanistilor și organizațiilor profesionale vor tinde, în mod evident, spre regulă. Trebuie găsite reguli care să se potrivească orașului, or acest lucru este extrem de greu, pentru că orice regulă are o funcție unificatoare. Totuși, anumite părți ale teritoriului trebuie să fie protejate, pentru a le fi conservată dezordinea, ce creează de multe ori, un efect poetic. E riscant și faptul că noile teritorii, noile cartiere, se vor conduce după cu totul alte reguli. Îmi dau seama că e greu să am viziunea corectă, am fost doar de două ori în București. Am observat însă că mulți locuitori sunt de acord cu mine. Există, desigur, și cei care spun că Bucureștiul e un oraș urât, vechi, care ar trebui să fie mai activ etc. Oamenii care gândesc așa ar trebui să observe privirile uimite ale străinilor care vin la București, care nu se așteptau deloc să vadă un astfel de oraș. Această imagine poate fi foarte ușor valorizată tocmai pentru că un astfel de peisaj nu poate fi văzut în fiecare zi în alte părți ale lumii.”

„În timpul conferinței, am avut impresia că mulți oameni – probabil nu numai arhitecți – se simteau exasperați de ceea ce se întâmplă în București. Aș vrea ca cei care participă la atelier să se simtă surprinși de oraș și apoi să se întrebe de ce au fost surprinși, să vadă dacă pot porni de la această surpriză și de la ceea ce a declanșat-o pentru a dezvolta noi strategii de arhitectură și urbanism.”

www.institut-francais.ro
 facebook: Institutul Francez
 twitter.com/InstitutFrancez

World
Architecture
Festival
Barcelona
2-4 November
2011

The 2011 super jury includes:

MICHAEL
SORKIN

BEN VAN
BERKEL

JO
NOERO

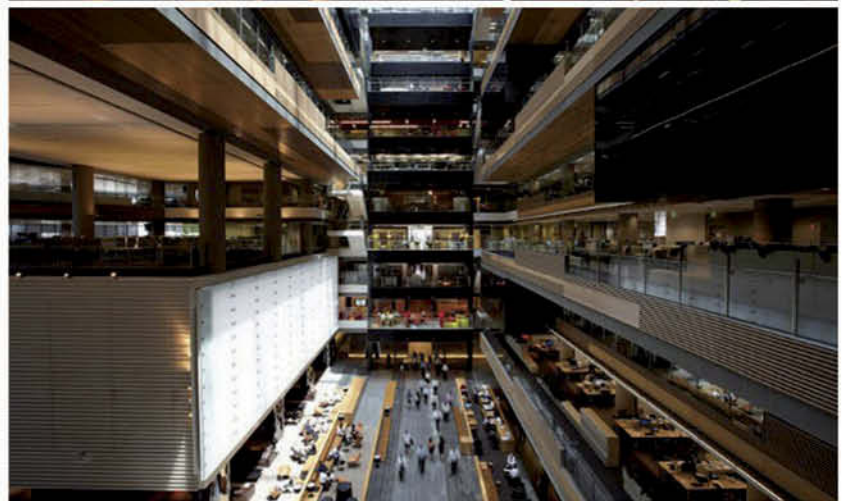

ODILE
DECQ

PROF.
KONGJIAN
YU

Visit
[worldarchitecture
festival.com](http://worldarchitecturefestival.com)
for the full
list of 2011
judges

Plus 70 international jury members including:

James Grose, BVN Architecture, Australia // Isay
Weinfeld, Isay Weinfeld, Brazil // Li Xiadong,
Li Xiadong Atellier, China // Bjarne Hammer,
Schmidt Hammer Lassen, Denmark // Gurjit Singh
Matharoo, Matharoo Associates, India // Yvonne
Farrell, Grafton Architects, Ireland // Akihiko
Hamada, Nikkon Sekkei, Japan // Peter Kudryavtsev,
Rusresorts, Building, Russia

Architectural Excellence- Live!

The world's largest, live, truly inclusive
and interactive global architectural
awards programme

1400+ architects - 500+ entries - 236
live shortlist presentations - 70+
international jury members - 65 countries
represented - 60+ international jury
members - 40 inspirational seminar
speakers - 1 Building of the Year -
1 totally unique, unmissable event!

ALL ENTRIES AND VISITOR PASSES ARE BUY
ONE GET ONE FREE! UNTIL 30 JUNE 2011

“WAF is a feast of
architecture, just don't get
too overwhelmed, otherwise you
might lose your head in the
heady atmosphere of WAF.”

Jo Noero, Founding Principal,
Noero Wolff Architects

Enter WAF 2011 to showcase your work to a global audience -
raise your profile, win acclaim and secure new business

T: +44 (0)20 7554 5800 / 0845 056 8339 E: info@worldarchitecturefestival.com
Please quote VIP code IGHARO when entering online

www.worldarchitecturefestival.com

ARHITECTURI SUSTENABILE

Reabilitarea mansardei UAUIM

Proiect: ARH. CĂTĂLIN BERZA

Consultați tehnici: PROF. DR. ARH. ANA-MARIA DABIJA,
ARH. MĂDĂLINA PETRESCU

Electrice: DRD. ING. SILVIU GHEORGHE

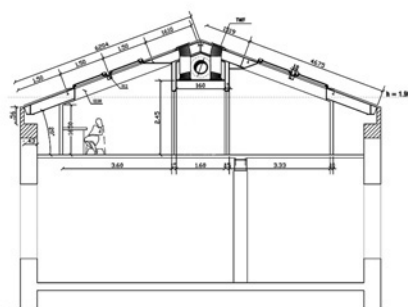
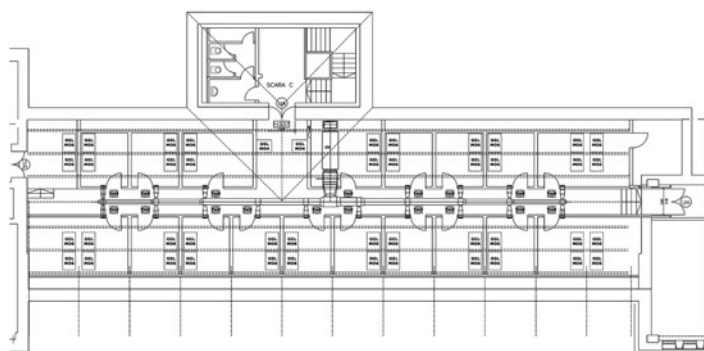
Instalații: PROF. DR. ING. GEORGE STOICAN

Diriginte de șantier: ING. DEMOSTENE RĂDUCANU

Beneficiar: UAUIM (PREȘEDINTE PROF. DR. ARH. EMIL BARBU POPESCU)

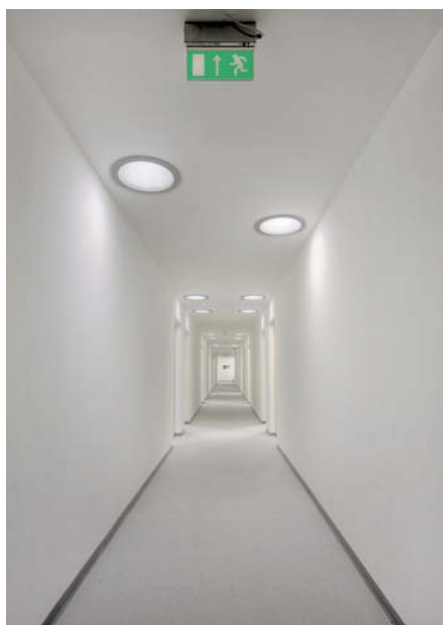
Text: CATRINEL NEGRU

Foto: © VELUX

Universitatea de Arhitectură „Ion Mincu” din București a trecut de-a lungul timpului prin nenumărate etape de extindere, adaptându-se atât noilor activități necesare formării profesionale, cât și creșterii continue a numărului de studenți. Cea mai recentă astfel de extindere constă în amenajarea mansardei de la ultimul nivel al celui mai vechi corp de clădire, monument de arhitectură proiectat de arhitectul Grigore Cerchez și executat între anii 1916-1927.

Intervenția constă în realizarea a optsprezece noi birouri destinate cadrelor didactice, de o parte și de alta a unui coridor central. Geometria secțiunii determină în mare măsură soluția de arhitectură, și anume amplasarea birourilor în zonele laterale, imediat sub șarpantă, în timp ce în zona centrală, deasupra culoarului se găsește un spațiu tehnic pentru traseele de aer condiționat. În acest fel, volumul culoarului este unul complet închis, fără posibilitatea de iluminare naturală convențională. În timp ce spațiile birourilor beneficiază de lumina zenitală pe tot parcursul zilei, asigurată de ferestrele de mansardă Velux GGL grupate uniform pentru a nu afecta aspectul exterior al învelitorii clădirii, coridorul a necesitat câteva variante de studiu suplimentare. Prima, iluminarea laterală prin supraluminile ușilor, s-a dovedit insuficientă din cauza înălțimii libere reduse sub plafon și a nivelului scăzut de iluminare a pardoselii. A doua variantă, prevederea unor „puțuri de lumină” decupate în plafonul de gipscarton în jurul unor ferestre de mansardă de mici dimensiuni tip GGL, prezenta dezavantajul unei manopere complicate și a apariției unor pete de lumină deranjant de intense pe unul dintre pereții laterali. Soluția câștigătoare a fost alegerea unor

tuneluri solare Velux TWF Solar Tube de diametru 35 cm, care aduc lumina zenitală până în centrul spațiului. Sistemul constă într-un receptor exterior asemănător unei ferestre de mansardă, conectat printr-un tub cu interior reflectorizant lung de maximum 2 m la un corp de plafon destinat difuziei luminii. Imaginea interioară este aceea de disc luminos aflat în planul plafonului, iar marcarea prin aceste surse de lumină a fiecărei uși de acces în birouri este în același timp un element funcțional, cât și unul cu rol de orientare.

Utilizarea luminii de zi în spațiile de lucru și în cele de circulație are în primul rând un avantaj economic, deoarece înlocuiește iluminatul artificial, însă principala ei calitate este întreținerea unui climat psihologic odihnitor și în același timp creativ, utilizatorul simțindu-se în permanență conectat la mediul exterior, percepend trecerea timpului în mod firesc, după variația de intensitate a luminii naturale. Acest sentiment favorizează starea de bine, de confort, a tuturor celor care tranzitează aceste spații, în paralel cu restabilirea legăturii între individ și mediul în care trăiește – o direcție aproape generală în arhitectura timpului prezent.

www.velux.ro

100% Lumină naturală
0% Electricitate

Primul aparat de iluminat natural
cu reglare a distribuției luminoase

Design premiat internațional

Tunelul solar VELUX creat de Ross Lovegrove

Un design inspirat de natură, lumină și inovații tehnologice
"a moment of enlightenment in the home"

VELUX®

www.velux.ro

URBAN REPORT #1

POETICA TRANZIȚIEI ÎN DERULARE. Modernitate/antimodernitate

Cel mai nou proiect marca ZEPPELIN s-a lansat de curând la Belgrad. Urbanreport.ro este un proiect de cercetare dedicat celor mai recente evoluții urbanistice, sociale și arhitecturale în 4 țări: România, Bulgaria, Ungaria și Serbia.

Surfarea prin poetica tranziției în acest prim volum Urban Report pune în prim plan conflictul generat de o lume a modernității venite brutal peste noi. Așa cum rezultă din acest prim studiu, forțele care aduc modernitatea în orașele noastre sunt ingenue cultural, sunt violente, dar determinate, motiv pentru care provoacă în aceeași măsură lucruri bune, dar și haos, urâtenie sau corupție. Ce condiții și fantasme au permis dezvoltarea haotică din ultimii 20 de ani, adesea prea asemănătoare în cele 4 țări? Ce emoții și nostalgii ne mișcă deopotrivă pe ei și pe noi? În ce măsură suntem tributari unui imaginar simbolic comunist sau, dimpotrivă, celui capitalist, plus alte teme și clișee, veți găsi pe larg în acest proiect de cooperare dezvoltat de echipa Zeppelin.

Urban report.ro #1

(Poetica tranziției în derulare) e acum online, se poate citi și descărca de pe <http://www.urbanreport.ro/#1>

Citiți-ne online și descărcați de la adresa noastră și versiunea pdf a acestui prim studiu.

Urmează:

#2 CONDIȚIILE URBANITĂȚII AUTO-REGLEMENTATE

Subtitlu: Comunitate și individualitate

Probabil una dintre cele mai sensibile probleme ale post-socialismului este abandonarea oricărui management urban orientat către comunitate. În mod spontan se nasc reacții de respingere față de orice formă de reglementare urbană, un protest împotriva ideii unicului destin pe care un oraș îl poate crea în mod egal pentru toți locuitorii săi. Acest fenomen este însoțit de o explozie a individualității ca formă de expresie a libertății. În plan urban și arhitectural apar forme noi de manifestare: suburbiile, periferiile, lipsa de control asupra dezvoltării, dispariția interesului politic pentru spațiul public etc.

#3 PIONIERII PRACTICILOR EMERGENTE

Subtitlu: Reprezentare și identitate, globalizarea producției și a resurselor, costuri și modele migratoare.

Acest al treilea volum vorbește despre evoluția practicii de arhitectură și urbanism în contextul descris anterior, despre reacțiile profesioniștilor și posibilitățile lor de a corecta sau reformula un proiect politic și social. Cine sunt și cum acționează grupurile profesionale, despre felul în care se reprezintă și despre identitatea lor, despre globalizarea producției și a resurselor de creativitate, despre modele, costuri și riscuri.

Acest proiect este finanțat de Institutul Cultural Român prin programul Cantemir.

Cosmina Goagea, Ștefan Ghenciuțescu, Constantin Goagea / Asociația Zeppelin

PROIECT FINANȚAT DE
INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN
PRIN PROGRAMUL

programul cantemir.ro
Cantemir

Rămâi în centrul atenției: masă ET600 și scaune D5 de la hülsta.

hülsta studio

bd. Mărășești nr.2B (Carol Park, corpul B), S4, București
tel: 0770 462 163 , 021 32 33 171, www.huelsta-studio.ro

hülsta

Teatrul de creioane de la Delta Design

Text: PAUL SCARLAT

Foto: DELTA DESIGN

Umbă vorba prin București că se deschide un nou club. Un club al arhitecților și designerilor.

Începe o nouă stagiune în care creioanele vor fi actorii. O scenă în care arhitecții și designerii vor fi regizorii pieselor jucate în pantofi de grafit. O climă prietenoasă, în care se simte deja mireasma conceptului de teatru-laborator al marilor regizori ce au revoluționat teatrul din secolul trecut; o climă în care nimeni nu se simte spectator; în care orice amănunt face parte din spectacol.

Amplasat la parterul Delta Design Concept Store din intersecția Răzoare, clubul va arăta diferit de aventura mondenă a localurilor bucureștene. Atmosfera particulară a clubului va crea o experiență singulară în care fluxul de creativitate își va găsi întrupare în cel mai scurt timp. Un loc al întâlnirii, al comunicării, al imaginației (am făcut rost de câteva randări ale proiectului). O dimensiune confortantă deschisă tuturor arhitecților și designerilor, în care aceștia vor putea să-și etaleze operele și să-și primească partenerii.

Cercetarea materialelor tehnice așezate în biblioteca clubului va stăvili setea de cunoaștere. Experiența showroomului și consultarea specialiștilor de aici vor duce la împlinire și confirmare. Experimentarea noilor produse va aduce tresărire corpului.

Împărtășirea înțelepciunii (la un pahar cu vin!) între profesioniști va conduce la întărirea breslei.

Delta Design crede în rolul arhitecților și designerilor pentru educarea gustului.

Delta Design susține afirmarea designului românesc și dorește să-l promoveze. Național și Internațional.

Teatrul de creioane se dorește a fi un sanctuar al gustului și un izvor de frumusețe.

Și dacă testamentul teatral al lui Stanislavsky și Grotowsky prevedea un performance în care mintea și corpul formează o simbioză perfectă, clubul rămâne fidel acestui ideal. Vă pot spune că lipit de acest club se află un Wellness Cuisine ce propune încântare gustului și plăcere mirosului. Acolo am mâncat cel mai bun soufflé au chocolate cu înghețată și nuci.

Vă țin la curent: în curând se ridică cortina!

L'ANTIC COLONIAL

PORCELANOSA Grupo

delta
DESIGN
www.deltadesign.ro

RIBA International Awards

RIBA (Royal Institute of British Architects) a anunțat recent cele 13 proiecte câștigătoare ale premiilor internaționale RIBA. Premiile se acordă birourilor de arhitectură ce-și desfășoară activitatea în afara Marii Britanii sau birourilor britanice care proiectează în afara Uniunii Europene. Toți câștigătorii intră în cursa pentru premiul RIBA Lubetkin, ce se va acorda celei mai reușite clădiri internaționale.

Juriul a fost alcătuit din Bob Allies, Gianni Botsford, Alison Brooks, Tony Chapman, Peter Clegg, Paul Finch, Murray Fraser, Philip Gumuchdjian, Deborah Saunt, Bill Taylor și Cindy Walters. Am selectat pentru acest articol câteva dintre proiectele premiate, iar restul pot fi consultate pe site-ul:

www.architecture.com/Awards/RIBAIInternationalAwards

Iron Market, Port-au-Prince, Haiti

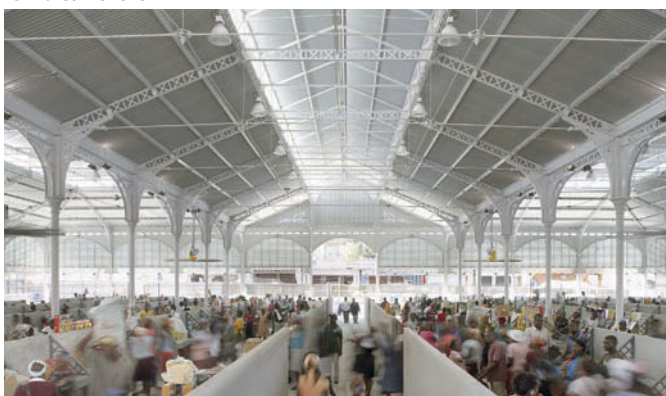
Proiect: John McAslan & Partners

Din comentariile juriului: Atunci când cutremurul din Haiti a afectat ansamblul Iron Market din Port-au-Prince, a distrus de fapt un simbol al națiunii. Construit în Franța și menit să ajungă în Cairo unde avea să îndeplinească funcția de gară, capriciile istoriei l-au adus aici, unde a fost utilizat ca piață, până în 2008, când a fost devastată de un incendiu și mai târziu de cutremur.

Lucrând pro-bono, arhitecții au coordonat o echipă internațională pluridisciplinară, ce a colaborat cu meșteșugarii locului cu scopul de a salva ceea ce se putea din structura originală și de a reconstrui cu miză restul.

© Hufton & Crow

Brain and Mind Research Unit – Youth Mental Health Building, University of Sydney, Australia

Proiect: BVN

Din comentariile juriului: Situată în fosta zonă comercială a orașului Sydney și având fațada înscrisă pe lista monumentelor istorice, arhitecții au răspuns acestui context cu o clădire încântătoare, ce are laboratoarele plasate într-o cutie de sticlă, echilibrată în partea superioară de două niveluri retrase. Compoziția rezultată este o reușită din punct de vedere vizual și aduce un plus de valoare împrejurimilor.

© John Gollings

Masdar Institute, Abu Dhabi, Emiratele Arabe Unite

Proiect: Foster and Partners

Din comentariile juriului: Institutul Masdar proiectat de Foster and Partners este prima parte a unui masterplan pentru un nou cartier în Abu Dhabi și este alimentat în întregime de energie solară (resursă locală abundentă).

© Nigel Young

Stanislavsky Factory, Moscova, Rusia

Proiect: John McAslan & Partners

Din comentariile juriului: Intervenția impresionantă pentru regenerarea acestui cartier din Moscova a implicat renovarea unei întregi serii de clădiri și totodată crearea unor noi lucrări cu scopul de a produce o schemă de folosință mixtă. Fabrici vechi, case clasicizante, clădirea din 1912 semnată de Stanislavsky și Moscow Art Theatre, toate au fost reparate, reinterpretate și reutilizate. Teatrul este azi un centru al artelor, iar restul adăpostesc birouri, apartamente, restaurante și un hotel.

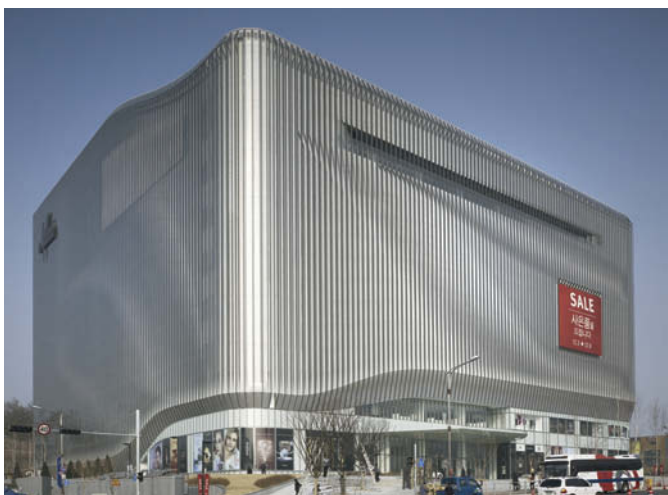

© John McAslan & Partners

Galleria Centercity Department Store, Cheonan, Korea de Sud

Proiect: UN Studio

Din comentariile juriului: Acest proiect uimitor se adresează într-un mod inteligent caracterului efemer al culturii globale de cumpărături și creează un tip de clădire unic și inovator.

© Christian Richters

Boston Museum of Fine Arts, Massachusetts, SUA

Proiect: Foster and Partners

Din comentariile juriului: Maestrul a reorchestrat una dintre cele mai importante galerii ale lumii cu scopul de a reabilita planul arhitectului Guy Lowell, aducând în același timp un plus de lumină și claritate.

© Nigel Young

© Chuck Choi

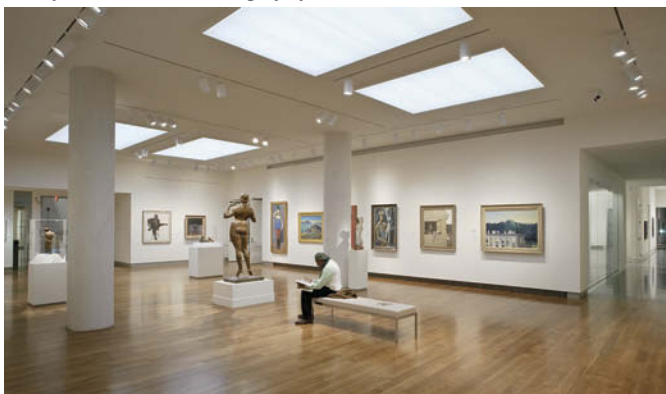
Virginia Museum of Fine Arts, Richmond, Virginia, SUA

Proiect: Rick Mather Architects

Din comentariile juriului: Proiectul de extindere a Muzeului de Arte Frumoase din Richmond asigură trei noi niveluri pentru spații de expunere și adaugă un magazin, o bibliotecă, o librărie, ateliere de conservare, birouri, o cafenea și un restaurant.

© Bilyana Dimitrova Photography

© Ansel Olson

Orașul și natura se întâlnesc la Cité Chaillot

Până pe 24 iulie, Cité Chaillot din Paris devine observatorul principal al relațiilor dintre natură și zonele urbane. Dincolo de a fi o expoziție consistentă, seria de acțiuni reunite sub conceptul „Orașul și natura” implică o multitudine de evenimente, precum parcursurile muzeale, dezbateri, ateliere pentru copii și proiectii, menite a ajuta publicul să observe și să înțeleagă acest tip de echilibru necesar orașului de secol XXI.

Text: LOREDANA BRUMĂ

Țimp de patru luni, cele patru expoziții principale - „La ville fertile”, „Petite histoire du paysage et ville à travers les âges”, „Roberto Burle Marx” și „Labyrinthe végétal” sunt susținute de un atelier pentru copii, „Jardiner la ville”, o expoziție virtuală „Du jardin au paysage” și numeroase dezbateri de profil.

În prima parte a expoziției „La ville fertile”, Nicolas Gilsoul, unul dintre comisari, imaginează o junglă urbană amenajată în subsolul Cité Chaillot. Printre proiecte urbane de referință, precum amenajarea unei vechi linii de metrou suprateran din New York, cele peste 2.000 de plante conturează decorul unui peisaj imaginar, de ce nu, posibil în cadrul orașului de mâine. Cea de-a doua parte introduce vizitatorul în procesul de fabricare a peisajului, prin prezentarea a 10 interviuri și a mai multor lucrări peisagistice, structurate după cele șapte teme care compun teritoriul: apa, care, sub formă de râu, fântână sau ploaie, face inevitabil parte din

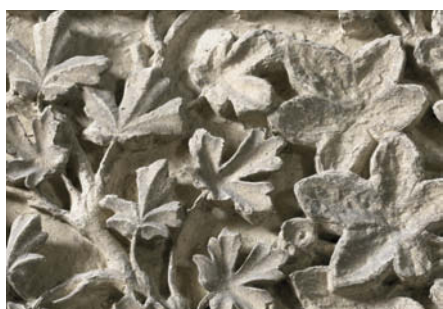
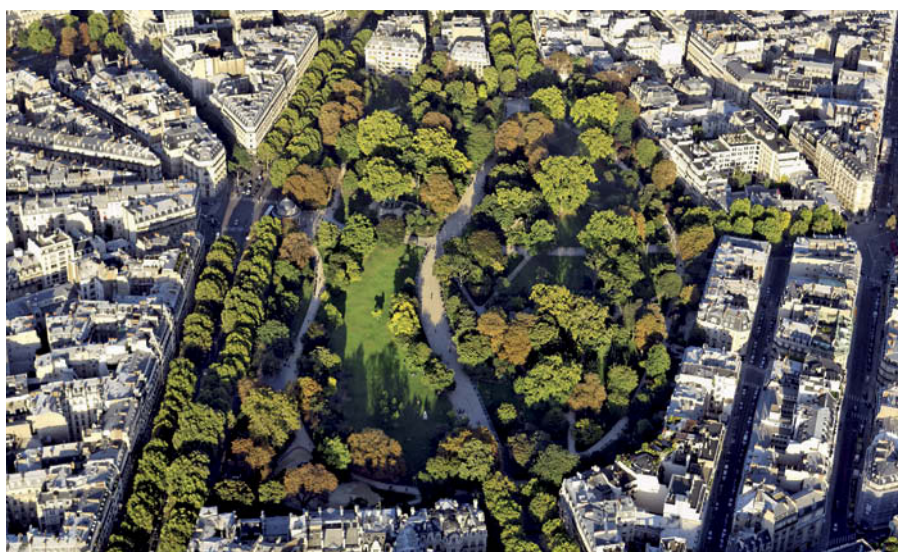
decor; cerul sau, mai precis, linia orizontului, care constituie un alt element definitoriu în desenul unui peisaj; focul, care, sub formă de lumină, căldură, soare, completează concepția de ansamblu; pământul, care constituie suportul de lucru; spațiul și mai ales limitele sale, care definesc perimetrul de interes; timpul, care influențează modul în care peisajul se transformă de-a lungul unei zile, unui sezon, unui an sau al mai multora și, nu în cele din urmă, mediul de viață, care trimite la ideea de dezvoltare pe termen lung, implicit la biodiversitate.

Ce-a de-a doua expoziție, mai puțin spectaculoasă, dar foarte importantă din punct de vedere al informației, trece în revistă cele mai importante etape din istoria peisajului. Astfel, sunt prezentate de la Grecia și Roma antică, la perioada renascentistă și apoi revoluția industrială, experimentele secolului XX și natura civilizată a secolului XXI. Instalația dedicată peisagistului brazilian Roberto Burle Marx, unul dintre părinții peisagismului modern, este un omagiu adus marelui artist, cu ocazia aniversării centenarului de la nașterea sa, în 2009. Această retrospectivă reunește croquisuri, desene, picturi, fotografii și numeroase mărturii ale operei sale. Născut în 1909, la Sao Paulo, Burle Marx își datorează debutul lui Lucio Costa, alături de care a lucrat, împreună cu

Niemeyer, la proiectul pentru Ministerul Educației și Sănătății. În 1993, a realizat parcul Petronas, la Kuala Lumpur. A proiectat peisaje în Copacabana, Miami, Brasilia, Paris sau Caracas, folosind vegetația locală, într-un timp în care moda impunea copierea grădinilor europene. Structurate în compoziții abstracte, desenele sale constituie tranziția perfectă de la arhitectură la natura indisciplinată. Ilustrator, sculptor, scenograf, muzician, bijutier, ceramist, artistul polyvalent a marcat istoria modernă, mai ales prin numeroasele studii privind utilizarea unor plante nu doar în scop estetic, ci și practic, în vederea dezvoltării unui mediu de viață cât mai sănătos, ieșind din tiparele timpului său printr-o atitudine extrem de actuală: dezvoltarea durabilă.

În paralel cu celelalte manifestări, *Labirintul vegetal* se dezvoltă pe fondul expozițiilor permanente, prin prezentarea unor opere remarcabile, cu picturi și sculpturi specifice Evului Mediu, Renașterii sau secolelor 19 și 20. Lucrările sunt expuse în mod excepțional, ele făcând parte din rezerva muzeului și a Centrului de Arhivă de Arhitectură a secolului XX. Expoziția atelier se adresează în special publicului tânăr, invitând la a imagina un univers în care orașul și natura se întâlnesc și se completează pentru a crea un întreg. Fațade și terase vegetale, ferme urbane, amenajări de zone industriale sunt prezentate în cadrul evenimentului pentru a inspira vizitatorii.

Având ca suport o machetă manevrabilă, reprezentând o mostră de oraș metamorfozat de natură, micii peisagisti creează noi decoruri. O bibliotecă de materiale permite participanților să descopere, să vadă și să atingă texturile folosite în arhitectură și urbanism. Ele simbolizează sursa de inspirație care a stat la baza dezvoltării mediului urban. Expoziția virtuală, prezentă pe site-ul Cité Chailot, prezintă într-o manieră detaliată evoluția peisajului de-a lungul secolului XX. Clasificate în cinci categorii tematice: sere și terase, între curte și grădină, grădini și parcuri publice, locuind natura și orașul-natură, cele 450 de documente, reprezentând 80 de

proiecte de referință fac o trecere în revistă a întregii perioade de tranziție dintre tradiția veche de secole și tendințele actuale în amenajarea spațiului urban. Dacă până nu demult, prezența naturii în oraș era un moft sau o simplă fanfanie, astăzi a devenit o chestiune esențială. Demersul propus la Chailot speră să tragă încă un semnal de alarmă asupra acestui aspect, să contribuie la dezvoltarea unor strategii cât mai ample, pe termen lung și să sensibilizeze publicul cu privire la importanța acestei probleme.

www.citechailot.fr

Jan Gehl VIAȚA ÎNTRE CLĂDIRI Utilizările spațiului public

Jan Gehl VIAȚA ÎNTRE CLĂDIRI Utilizările spațiului public

- Promenade pentru zone altădată lipsite de prezența umană
- Spații diurne insipide care devin atracții nocturne
- Soluții pentru bicicliști fericiți
- Intervenții deștepțe acolo unde lucrurile par că au înțepenit
- Rezolvări ingenioase în contexte tehnice limitate
- Inserții strecurate printre țesuturi urbane deja constituite

Toate la un loc și o grămadă de alte idei pentru un spațiu public mai prietenos

carturești
carte, ceai, muzică, dichis

New Architecture in the Emerging World Projects by Andrew Bromberg, Aedas

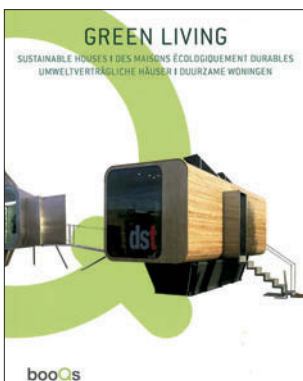

Boom-ul asiatic din ultimul deceniu a creat o arenă fără precedent pentru experimental arhitectural, iar Aedas se află tocmai în epicentrul acestei eferescente. Printre motive se numără prezența semnificativă a companiei în Hong Kong înainte de boom și mai ales energia cu care i s-a alăturat în 2002 arhitectul Andrew Bromberg. Albumul înregistrează paleta extrem de diversă de proiecte pe care Bromberg le-a realizat pentru Aedas între anii 2002-2010. Prefațată de Ralph Lerner, cu o introducere semnată de Aaron Betsky și eseuri de Lary Rouch și Joseph Giovannini, cartea (editată de Oscar Riera Ojeda) subliniază versatilitatea și ingeniozitatea cu care arhitectul a răspuns varietății extreme de clienți, situri, programe arhitecturale și parametri culturali pe care Asia o pune în evidență astăzi.

Autori	Lary Rouch Joseph Giovannini
Limba	Engleză
Dimensiuni	240 x 215 mm
Nr. pagini	384 pg.
ISBN	978-0-500-28923-5

Editura	Thames & Hudson Ltd
An apariție	2011
	www.thamesandhudson.com

Green Living. Sustainable Houses

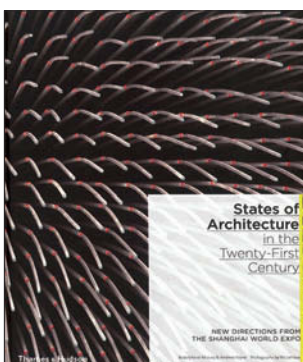

Există o idee preconcepțată conform căreia casele ecologice nu oferă prea multe din punct de vedere estetic. Green Living demonstrează contrariul: aplicarea măsurilor de eficiență energetică într-o locuință unifamilială se poate face și fără compromiterea stilului. Cartea prezintă o selecție de proiecte și prototipuri ce oferă soluții verzi pentru arhitecți, beneficiari și susținători ai arhitecturii sustenabile. Majoritatea clădirilor sunt bioclimatice, economice, ecologice și utilizează materiale de origine locală sau reciclate. Toate proiectele, dezvoltate în ultimii 10 ani, constituie o combinație între tehnici de construcție sustenabile, un stil decorativ aparte și o strânsă relație cu mediul înconjurător.

Autori	Àlex Sánchez Vidiella
Limba	Engleză, franceză, germană
Dimensiuni	170 x 215 mm
Nr. pagini	620 pg.
ISBN	978-94-60650-08-6

Editura	Booqs publishers
An apariție	2009
	www.booqs.be

States of Architecture in the Twenty-First Century New Directions from Shanghai World Expo

Volumul coordonat de Oscar Riera Ojeda prezintă unul dintre cele mai importante evenimente arhitecturale internaționale: World Expo Shanghai 2010. Cu o colecție remarcabilă de pavilioane, expoziția constituie o sinteză a tendințelor contemporane stabilite de arhitecții cheie ai lumii, prezentând în același timp un spectru larg de materiale și tehnologii de ultimă generație. Expo Shanghai este surprinsă prin intermediul fotografiilor semnate de Nic Lehoux și prin aprecierile critice ale lui Rodolphe el-Khoury și Andrew Payne. Textul plasează evenimentul în tradiția îndelungată a expozițiilor mondiale, subliniind în același timp aspectele particulare geografice, culturale și politice ale Chinei contemporane care au conturat expoziția de la Shanghai și tema sa generală „Better City – Better Life”.

Autori	Rodolphe el-Khoury Andrew Payne
Limba	Engleză
Dimensiuni	200 x 250 mm
Nr. pagini	376 pg.
ISBN	978-0-500-34269-5

Editura	Thames & Hudson Ltd
An apariție	2011
	www.thamesandhudson.com

UNIUNEA
ARTISTILOR
PLASTICI
din
ROMANIA

revista uniunii
artiștilor plastici
din românia

din sumar:

- Artă în spațiul public
- Dosar de artist
- Eseuri • Expoziții
- Proiecte curatoriale
- Anchetă de artă

arta

revistă de arte vizuale

numărul 1
2011

HOME IS WHERE MY GROHE SPA™ IS

Transform your bathroom into
a haven of relaxation with
GROHE SPA™ luxury fittings.

grohespa.com